

خۇشەويستى كچىك ئەزانكۇدا

كورتە رۆمان

نوسىنى

شاخەوان ەلى ەمەد مامۆكى

کاتیڭ باوکم وه فاتی کرد، من ته مه نم ده سالان بوو. . دایک و خوشک و برایه ک به و موچه یه ده ژیاين که له باوکمه وه بۆمان به جیما بوو. . ئامینه ی دایکم ئافره تیکی وردیله و باریک و لاواز، هه ردوو شانی که میڭ خړو که وانه یین، به رده وام له چک و کراسیکی ره شباو له بهر ده کا، هه ر له دوای مردنی باوکمه وه جگه ره یه کی زۆر ده کیشی و په نجه کانی به دوو که ل زهرد هه لگه پاره، ته نانه ت له نیو پیخه فیشدا بهر له وه ی بنووی، جگه ره ده کیشی. . نیگاری خوشکم تا پۆلی شه شی سه ره تایي خویندوه، ئیدی له نه بوونی و نه داری ماله وه مان، خویندنی جیهیشت. . من که له که شو هه وای غه م و په ژاره ی هه ژاری و پی باوکیدا خۆم ناسیوه و گه وره بوومه، هه ز ده که م له خویندن به رده وام بم و وازه ینان و دانیشتن له ماله وه دادم نادا.

پوژی شه ممه بوو . کراسه نیلی و قه میسه سپیه که م پوژی،
 نه و کراس و قه میسه ی دووسال له بهری ده که م، که کتیب و دهفته ره کانم
 نایه بن هه نگل و به ره و قوتابخانه هه نگاومنا، وه کو جاری جاران کولانه
 ته نگ و باریکه که م گرت بهر، چاوه کانم خستبووه بهری و که وتمه
 بیرکردنه وه له و ژیان و مهرگه ساته ی ئیمه ی تیا ده ژیان: ((ده بی مروؤ
 تا که ی بی ده سه لاتی؟! نه ی ئیمه تا که ی ئاوا به ترسو له رز ژیان
 نه بوونی و قوربه سه ری ببهینه سه ر؟! نا . نا بی ده ست له خویندن
 هه لگرم تا به ئاواته کانم ده گم . . حه ز ده که م بچه کولیت تا له دوا
 پوژدا بتوانم به و مووچه یه ی وه ریده گرم یارمه تیه کی بچوکی مال وه ی
 پی بده م . بیگومان باری ئابووریشمان باشتر ده بی . هیوای برام
 له په یمانگه ی ته کنیکی مووسل ده خوینی، ئه ویش خویندن ته و او
 ده کاو داده مه زری و مووچه یه ک وه رده گری . . ده بی خوم بگورم، دلّم
 خوشبی و چیتر بیر له نه بوونی نه که مه وه)).

ساتی دلّم خۆش ده بوو پاشان ده که وتمه گیزاوی غه مه وه: ((
 باشه نه وه چوومه کولیت، ئه دی چۆن مه سره فی چوار سال به ری
 که م؟! هیوای برام به و نه بوونییه دووسالی په یمانگای بۆ ته واونه بی،
 جا من چۆن چوار سال ته و او که م که به دووسال کراسیکم له به ردا بی و
 دلّم نیت به شوینی خراپدا بپوم نه وه کو پیلاره که م بدری؟!)).

له گه ل خۆدا مشت و مرّم بوو، بیئاگا له حالی رۆیشتنه که م، سه رم
 هه لئابری . له نا کاو سه رم به رز کرده وه، کوریک به ره و پووم هات،
 خه ریکبوو پیک بکه وین . کورپه که : بالآ به رزی په رنگ ئه سمه ر، چاو
 په شی برۆ شه یتانی، یه که م جار بوو له وگه په که ی ببینم، وادیار بوو
 ئه ویش قوتابی بوو، چونکه چه ند کتیبیکی پیبوو به په له ریگه ی
 ده بری . من که می په شوکام، ئه و به په نجه که له ی دلۆپه ئاره قه کان
 ئه م لاو ئه ولای نیوچه وانی وردو خاش کرد، زیاتر په شوکا و له گه ل
 جووله ی من، جوولا و پیشی گرتم . سه رنجیکی پر له رک و تووریم دایی،

لیوی خۆم کرۆشت و ناوچه وانم گرز کرد، خوین تیزایه گۆنام، له شه زمان سوور هه لگه رام. . به تووره ییه وه خۆم لی لاداو رینگاکه م بوی چۆل کردو رۆیشت. به ده م رپوه زنجیره ی بیر کردنه وه م به دوا ی ئه و کوره وه پچر پچر بوو، که وتمه گیزاوی بیر کردنه وه یه کی قووله وه، بیر کردنه وه یه ک میشکمی ده رزی ئازن ده کرد.

وانه ی یه که م ده ستی پیکرد، مامۆستا سو هام هاته پۆله که مان و کچه قوتابییه کی تازه ی له گه ل بوو، کچه که به که له ش ده م و چاویکی پروخۆش و ئیسک سووکی هه بوو، چاوه کانی زیتی و وریایان ده نواند، پی ده چوو له خیزانیکی ده وله مه ندبی، قه میس و کراسیکی پرو پوختی له بهر بوو له گه ل پیلایوکی جوان له هه موو ئه و قوتابخانه بگه رابای، پیلایوکی نایابی تهرت نه ده دییه وه. . کچه که ی پیناساندین: ((قوتابیانی به ریز: ئه م قوتابییه تازه هاتوو. . ناوی نسا ره، ده بی هه ست به غه ربیی نه کاو چاوتان لی بی و هاوکاری بکه ن)). که ده ستی بۆم دریز کردو پووی به لای ئه ودا سو وړاند ((ده ی نسا ر گیان بچۆره دوا وه لای ئه و قوتابییه دانیشه)).

نسا ر زۆر به ئه ده بانه هه نگا وینا و هات له ته کم دانیشه. . به خیر هاتنیکی گه ربیم کرد: ((یا خوا به خیری سی سه رچاوان. . زۆر ده می که چاوه پوانی که سی ک ده که م ئه م په حله یه ی من به ته نیا له سه ری داده نیشم یه کی کبی پر بیکاته وه و ببیته ها وړیم. . جاریکی دی به خیری سی سه رچاوان)).

پاش ته وا و بوونی وانه ی یه که م، به پوویه کی خۆشه وه پووی پرسیا رم ئا راسته ی کرد: ((من ناوم گه لا ویزه و خه لکی ئیره م. . ئه ی تو خه لکی کو یی و له چ قوتابخانه یه که وه هاتووی؟!)).

نسا ر به ده م بزه یه کی به مه عزا وه نیگای له نیگام چه قاندو پیلوه کانی نه رم نه رم لی ک ده نانه وه، وتی: ((منیش هه ر خه لکی ئه و شا ره م، به لام له بچوو کیه وه ما لمان چوو ته هه ولیر، ئیس تاش

ھاتووينەتەوہ)) .

بەزەردەخەنەيەکی گەشەوہ ھەلدا يئ: ((بەخەيربيی، خۆشحالبووم بەناسینت، ھيوادارم وەك دووھاوړيی دلسۆز، دوور لەكیشەو گيروگرفت خویندن لیرە ببەینەسەر)) .

ھاوړيیەتی من و نساڕ بەتپيەپبوونی کات، پوژ بەپوژ خۆشتر دەبوو . . نساڕ سەرەپای ئەوہی لەبنەمالەيەکی دەولەمەند بوو، کەچی سادەو ساکار . ئەوہندەگرنگی بەجل و بەرگ و پارەو مال نەدەدا . سەرەتا حەزم نەدەکرد ببمە ھاوړيی، چونکە لام وابوو لەچینی ئەودانیم، کەچی نساڕ بو پەوینەوہی ئەو تارماييە، بەپەنجە دۆشاومژەي چەند جارئ چاوەخەوالوہکانی ھەلگۆفت و بي پەروا وتئ: ((نامەوي دلت بەتۆزقال لەبەرامبەر گەردبگرئ . راستەئيمە لەخيزانئکی دەولەمەندین، بەلام وا راھاتووين ھيندە گرینگی بەمال و پارە نادەين و حەز دەکەين وەك ھەر خەلکئکی دیکە ئاسايی بژين)) .

بەم قسانە ھەستم بەھيمنی و پەحەتییەکی زۆر کرد . پوژانە لەپي قوتابخانە تووشی ئەو کورپە دەبووم کەلەيەکەم پوژدا پووي پووي بوومەوہ . . دووراو دوور تيم دەپوانی، دەمزانئ قوتاببيە و پەنگە لەوقوتابخانەي نزیک مالمان بخوینئ، بۆيە بەوړيگەيە ھاتوچۆ دەکا . نازانم . . سەیرە ، بەبينینی ئەو، ھەستیکم لا رسکا پيشتەر دوورو نزیک ھەستم پي نەدەکرد . . لەدوورەوہ بۆيم دەپوانی و بە بەنزیک بوونەوہمان، سەرم دادەگرت و چاوە سحرییەکەم حەشار دەدا . بەم شيوەيە سي چوار مانگ چاوپيکەوتنی من و ئەو دريژەي کيشا، ئەمەش وایکرد بکەومە داوی خۆشەويستی، ئەو خۆشەويستیەي پوژئ لەپوژان بیرم لی نەکردبووہ . زۆر جار لەقوتابخانە ھاوړيکانم باسی ئەوبابەتەيان بکردايە، گالتم پي دەھات، چونکە باوہرم بەخۆشەويستی نەبوو .

شەوانە لەسەر جيگەکەمدا گینگلم دەداو ئەم ديووئەو ديوم

دەکرد، وئەنە ئەو کورپەم لە بەرچاوانە دەچوو وەك خەیاڵك لەمیشكم
 بجوولئ، بە دەم هەناسە یەکی قوولەو بەیرم دەکردەو و لەخۆم
 دەپرسی: ((ئاخۆ دەبئ ناوی ئەو کورپە چیبئ؟! پۆل چەندبئ؟!)
 خەلکی کوئ بئ و. .)) کۆمەلئ پرسیاری تر تاخەو چاوەکانمی
 داگیردەکرد.

پۆژئکی نوئ داھات، زیاد لە جاران گرینگیم بەخۆدا، کراس و
 قەمیسە کەم کردە بەرو لە بەر ئاویئە کە وەستام، بۆ چەند ساتئ پرچم
 ریکخست. . بۆ چەند جارئ تەماشای روخساری خۆم کردو
 بەسەر سوپمانەو و پوانیمە خۆم و لە بەر خۆو دەموت: ((ئای ئەو
 ماوە یە کە چیم لێقە و ماوە؟! ئەئ بۆچی دەروونم تێکچوو، نانم بۆ
 ناخوئ و دلم توند دەبئ)). ئاویئە کەم جئ هیشت و کەوتمە پئ،
 بە یاننیه کی سافو بیگەردبوو، پۆژئش بریقەئ دەدا بەو و ئەو
 رەشە بایە توندو تیژەئ سەر لە ئیوارەئ دوینیکەو و هەلێکرد بوو، بە
 تەواوی وەستابوو. . دلم خەبەریدا ئەو کورپە دەبینم، بۆیە پریارمدا
 نزیکئ بوومەو، پڕوانمە چاوی و بزانی ئەو کورپە چیبئ؟! بۆچی وا
 بەبئ دەنگئ سەیرم دەکا. . لە سووچی کۆلانە کە دەرکەوت، بینیم
 جلەکانئ بەرئ گۆرپیەو پانتۆلئکی رەش و قەمیسئکی نیلی کرۆد تە
 بەر، زۆر جوان لئ دەھات. . لە دوورەو تیر تیر نۆریمە بەژن و بالائ،
 پاشان سەرم داگرت، کورپە کە خراپتر بۆئ دەپروانیم، پئش ئەو
 بگەینە یەك، سەرم هەلپری، تەزوویەکی ساردم بەگیان داھات،
 بەوردئ تەماشام کرد، دلم زۆر بەخیرایی لئ دەداو پەشو کام. . ئەو
 سەرئ بەرز کردەو، چاوەکانئ وەك دەریا بەخیرایی شەپۆلئان دەدا،
 چاوەکانئ وەك ئەستێرە لە شەوگا ریکئ تاریك و ئەنگوست لەچا
 دەچریسکانەو. . بەبیننئ ئەم نیگا و شەپۆلانە زیاتر لە یەك نزیک
 بووینەو، زۆر شلەژام، ئارەقە یەکی گەرمئ لینیچم پشتم بەرگەئ ئەو
 سەرنجدانەم نەما، ناچار چاوەکانم داخست و بەبئ دەنگئ رینگە کەم

بېرى، كه چوومه قوتاخانه،
 نقوومى دهرياي خه يال بوو
 بووم، دهرياي ديدهنى ئو
 كورپه ي هيشتا دووقسه م
 له گه لى نه كړدوه . . نساړ
 بهو ديمه نه ي من سه رسامى
 داىگرت، چه ند جارى پيى
 راگه ياندم: ((گه لاويژگيان
 ئه وه نه خوښى؟! بو وا تيك
 چوويتى؟!)).

منيش به دهم
 زه رده خه نه يه كه وه شانيم
 بوى هه لته كاندو وتم: ((نا .
 نا . عه ييم نييه، زور
 باشم)).

سۆزۈ خۆشەوېستى ئەۋكۈرپەى ھېشتا نازانم ناۋى چىيە، سەرسامى
كردببوم، ھەژانىكى توند ھەژاندى . . گىرۆدەى داۋى ئە شقىكى
سەرشىت واى لىكردببوم، شەكەت و ماندوو، تاقەتى خوئندنەۋەم نەبى.
. پۆژى ھەينى دەمە دەمى چىشتەنگاۋ ، خۆرپەيتا پەيتا بەرەۋ چەقى
گەردوون ملیدەنا . . شلو شۆق، غەمگىن و نىگەران لە ژىر دار
كالىپتۆزى تەنىشت چىمەنەكە دانىشتببوم، لەپى دەستى چەپەم
خستببوو ژىر چەناگەۋ تاۋى دوان سەرم بەسەر سىنەم كەۋاندببو،
ئەندىشەم پوۋەۋ جىھانىكى نادىيار ھەلفرى.
نىگارى خوشكم بەئەسپايى ھاتە لام و لەسەر چىچكان پۆنىشت ،
پەنجەى شاىەتمان گەياندە پشتى ملم و لەبېرپەكانى گىر كرد،
بەھەلپەيەكەۋە وتى ((گە لاۋىژ . . گە لاۋىژ گە لاۋىژ)).

که شتی بیرکردنه و هم له که ناری نارامی نیشته وه، به ته وسه وه خۆم
بادا: ((ها، نیگار چی بووه؟! چیت دهوئ؟!)).

به ده م خه نینی ساخته وه، پووی پرسپاری ئاراسته کردم: ((
ده لیم ئه وه بۆ مات و مه لولول دانیشتووی؟! بیر له چی ده که یه وه؟!
ماوه یه که تیبینیم کردوه هه لئس و که وت و جوولانه وه ت ئاسایی نییه،
هه ست به گۆرانی ده که م، نهینیه کی گه وره ت له دلدا یه و که چی لیمی
ده شارپیه وه)).

سه رم هه لپری. . سه له میمه وه وه ک یه کئ مار بیگه زئ،
به هه لچوونه وه لچم هه لئنا: ((ببووره من هیچ شتیکی شاراوهم نییه.
. ده وازم لیبینه با نه ختی به سه یمه وه)).

ئه و دوو چاوه عه یارو عیشوه بارانه ی که پر به باره و ده یچریکاند،
که می تاسا، دووباره تییه لچۆوه: ((وه ک پیم وتی، تۆ وه کو جاری
جاران نه ماوی. . فه رموو به تاقه پرسپاری شله ژای، ئه مه ش به لگه یه
تۆ شتیکت لیقه و ماوه و لیمی ده شارپیه وه. . خو له نسا ر تووره
نه بوویتی؟!)).

بزه یه کی بزرم نیشته سه ر لیو، سه رم بۆی له قاند، به قه هریکه وه
ده نگم هه لپری: ((نه خیر له نسا ر تووره نه بومه، خو زگه هه مووان وه ک
نسا ر ده بوون، ده به سه یه خه م به رده)).

ئه و جار هه گۆرپتر لیمی دوویات کردم هه وه: ((ئه ی که واته بۆ
بیده نگی؟! ئه و گۆرانه کت و پرته مانایه کی قوول و زۆر هه لده گری،
ئه و مانایه چییه!!)

خۆم له وه لامه که ی بوواند: ((ئه ری نیگار ده نگی دایکم نایه. .
دایکم له کوئی یه؟!)).

ساده و ساکار، به شینه یی: ((چووه ته مالی پوورم ئایش)).
پرتاو ئاورپکی چه پ و پاستم دایه وه و سه یری ئه و بولبولانه م کرد
که به غه مباری له ناو قه فه زی به ر هه یوانه که ده یانخویند، دریزه م

به قسه كانم دا: ((ئەي ھيوا، ئەو لە كوئى يە؟!)).

بە ساردو سپرو كەمتەرخەمىيەو: ((ئەوئيش بۆ ئەوئى پۆيشتوو)).
چاوى بەمەغزاي تىبېرىم، لەبەرم پارايەو: ((دەستم دامىنت
گە لاوئىژگان، تكات لىدەكەم وامەزانە گىل وئەفامم، ھىچ لە دونيا ناگەم.
بۆ نھىنى خۆتم لىدەشارىيەو ھەر وەكوو. .)).

لە جيۆە تەكانم دا يە بەرخۆو راست بوومەو، بە شپىزە ييەكى
تىكەل لە بىزاري، قسەكانىم پىبېرى: (خوشكم ھەست دەكەم تۆ
خەلە فابى. . فەرموو ئەو گويم گرتوو بزانم چىم لە دلدايە؟! دەبىلئى،
ئەو شتە چىيە من لىتم شار دۆتەو و نايدركىنم!)).

نىگار ھەلسايە سەرىو بەروويەكى خۆشەو دەستى خستە
سەرشانم، بە ھەسرەتەو: ((ئەوئى من ھەستى پىبەكەم خۆشەويستى
مروئىكە و ناتەوئى كەس ھىچى لە بارەو بزانئى. . چاوەكانت جوان
جوان دەخوئىنمەو، چاوەكانت درۆناكەن. . ھەز دەكەم پىتبلئىم
ئاگات لە خۆبئى چونكە كورپى ئەم زەمان و پۆژگارە زۆر بىسيفەتن، بئى
و ھەفان، تاپەيوەندى دروست دەكەن قىرى پەشت بۆ دەكەنە سىپى،
ئىتر دەستى خۆيان بىنى فرىوت دەدەن و ھەموو وختى خۆيان
بە پرابواردنى تۆو دەبەنە سەر، واپىم وتى، خۆت تووشى سەرىشەو
گىژاوى وامەكە، خەرىكى خوئىندنەكەتبى گەلئى گەلئى باشترە ھەرنا
دوو پۆژى دى چوويەكۆلئىژ لەوئىدا خەلكىكى بئى شومار ھەنە
پەيوەنديان دەگەل بىستى، ھەرنا كەبوويە مامۆستا ئەو ھەلە خەلك
بە مەمنوونىەو داواى دەستت دەكا)).

وچانىك كروكپ لىكدىمان نوپى، ئەو درپى بەو بىدەنگىە داو
دەمگەرمانە تىھەلچۆو: ((بۆ قسە ناكەى بۆ؟! شەرمم لئى مەكەو لىم
مەترسى، سوننەتى ژيان و ھاتوو دەنگبئى يازوو، چ كورپ، چ كچ
ھەست بەخۆشەويستى مروئە دەكا بەتايبەت رەگەزى بەرامبەرى و ھەر
لەوقوناغەدا وادىتە پىشەو پتر خۆى بناسئى)).

نه متوانی بهرگه ی نه و قسانه بگرم، چونکه به میثک که یل و شه که ت بووم، له دله وه گریام، خۆم شلکردو له باوهشی نه رمو گهرمی توامه وه، هه نسکم ده داو سه رو قژی شیواوم به پاست و چه پ به بهر هه نسکه وه راده ته کی، چاوانم بیزاری و پکیان دهنواند وه کو شه ق شه قه ده له رزیم. به هیمنی قژی سه رچاوانی لادام و دلنه رمو میهره بانه سه ر زه نشتی کردم: ((هه ی شیته ئه وه بو ده گری؟! ده ی قسمه بو بکه؟! ئه وه ی له دلته بوومی بدرکینه، ئاشکرا کردنی نهینیه کان ئوخزن و ئارامیت پی ده به خشی له وه ی نهینیه کان به داخراوی له ناخی خۆت ته قه ت بکه ی و خۆتی پی ئازار بده ی. . ده بلی ده ی؟! ئه ی من خوشکت نیم؟!)).

له ناخه وه چه زم کرد هه رچی زوه ئه وه ی له کانگای ده رونمدایه بیه قینه مه وه، غیره تم دایه بهر خۆو حیرس گرتمی، به ده م پرشتنی فرمیسکی درشته وه، ده مم هه لئنا: ((نیگار، چیت پیبلیم و چیت لییشارمه وه؟! ئه وه ی من دووچاری بوومه به جارئ ژیا نی ئابلوقه داوم و له م نیوه نده وه کو دیوانه م لیها تووه. . له سه ره تای ده وامی ئه مسال نزیکه ی مانگیك ده بوو چوو بوومه قوتا بخانه، پوژیکیان رووبه رووی کورپک بوومه وه خه ریک بوو به یه ک بکه وین، کورپه که یه که مجار بوو بیبینم، به تیپه ربوونی کات پوژانه ده مبینی، سه ره تا هیچ گرنگیه کم پینه داو تیروانینم بو ی وه که هه ریه کیکی تر بوو که به کولانه دوورو درپژه که ی مالی مام عه زیز ده پو یی، ئیستاش نازانم بوچی کورپه ئه و کولانه ی به رنه داو له بیر ی نه چوه ریگا که ی بگورپی، ئه مه ش وایکرد به ره به ره و دوور به دوور چاوی پر شه رمو عیشوه مان بو یه کدی بنیرین. . ئه و دله شیته م زور پاراو سهیره ، نازانم خوشمده وی، یان نا؟! ئه و کورپه پانتاییه کی فراوانی له هزرو زه یینم داگیر کردوه ، به ده ست خۆم نییه سه ر به کتیبه کانم داده گرم، خویندنم بو ناکرئ، دل و ده روونم هه میشه تونده و ئه وه ی له هه رشتی زیاتر نیگه رانی

کردووم، ئەمسالّ واخویندن تەواو دەبی، هیشتا نازانم ناوی چییە و خەلکی کوئی یە؟!)).

نیگار چا و ئەبلەق بوو، بەنەرم و نیانیە وە دەمی هەلچیری: (ئەو کورەیی تۆ باسی دەکەیی، قوتابییه یاخود کورپی کۆلانە؟!)).

بەپەلە وە لامیم دایە وە: ((بەلّی . . بەلّی قوتابییه و هەموو پوژئی سەعات حەوت و نیوی بەیانی من دەگەمە ئەوسەری کۆلان، ئەو لە و سەری کۆلان دەردەکەوی چەند کتیبیکی پێیە و بەرە و قوتابخانەیی بەیانیانی کورپان دەچی)).

نیگار بەدزە نیگایە ک تێروانیم و بەبزەیه کی دەستکردە وە ((جا خوشکە کەم، ئەمە گریانی دەوی؟! حەز نا کەم خۆت خەفەتخان بکەیی و چیدی ئازاری خۆت بەدی، چما ئەوە نەدی دەوی خۆتی بو کورئی و وەها خۆت وشک بکە یە وە، فەرموو خۆت لە بەر ئاوینە دیوە چیت لیھاتوو؟! کورپانی ئەمڕۆ لە وانە نین کچان لە پیناویاندا وە ک پەروانە خۆ بسوتین)).

زیاتر دابەزییە سەرکورپ: ((بەلّی کورپانی ئەمڕۆ بیوہ فان، جیئی متمانە و خاوەنی بەلّینی خۆیان نین، کچانیان تەنھا بو رابواردنی خۆیان دەوی. . .)).

بەگالّتە ئامیزە وە قسە کەیم لە دەم قۆستە وە: ((دەک سەرا لە ئەقڵت، بە گویریەیی ئەو دابەزینە زۆرەیی تۆ، دەبی جە نابیشتان ئەو قوناغەیی برپییی، دە پیمان بلّی پوژئی لە پوژان تۆش هەستت بە خۆشەویستی کورپیک کردوو؟! دە بلّی دەیی)).

نیگار هەناسە یە کی قوولی پێ بەسییەکانی هەلکیشا و پوانییە دوا ئاسۆی دار کالپیتۆزە کە و سەری داگر تە وە وە ک تە زوویە کی پێ لەزەت بە هەموو دەمارەکانیدا میروولەیی کردبئی، گەرم داھات: ((پۆلە ئەو ی تۆ ئیستا هەستی پیدەکەیی، من سیّ سالّ پێش ئەمڕۆ هەستم پیکردوو، بەلام ئەو ی من زۆر لەو ی تۆ بەسویتەر، چانییە تۆ

هیشتا ئه و كورپه به ته و اووی ناناسی، كه چى من ده مناسی و سه ر
شیتانه گیروده ی داوی ئه شقی بووم، بی ئه وه ی بزانه چۆن ده ستم
به و خۆشه و بیستیه کردو چۆنیش کۆتایی پیهات)) .

به بزه یه کی سازگار وبی باكانه وتم: ((باشه كورپه كه ت ده ناسی؟!
كى بوو؟! توخوا گه ر پیم نه لیی، بزانه ده یناسم یان نا؟ به خوا لای
كه س باسی ناكه م)) .

چاومان برپییه یه كدی . نینگار به پوخساریکی تیک ترشای، ره نگیکی
هینا و بردو ماندوانه زمانى گه پراند: ((جاباسی بکه م یا نه که م هیچ
له بابته كه ناگورپی چونکه ئه وه ی من ته مسیلیه ك بوو، یه ك كه س
پاله وانی بوو ئه ویش خۆم ده ستم پیکردو هه ر خۆم کۆتاییم
به ته مسیله كه هینا . ئه و كه سه خزمی خۆمان بوو، ئیسماعیلی پوورم
ئایش)) .

ده مم به ش بووه، به سه ر سوپرمانه وه پرسیم: ((چى یی یی؟!
ئیسماعیلی پوورم ئایش؟! ئاخه ئه و ئیستا ژنی هیناوه)) .
قسه كه ی پیپریم و به هانکه هانك: ((به لی . به لی ئه وئیسماعیله
بوو كه ئیستا ژنی هه یه ووه خته منالی نۆبه ره یان چاو به دونیا هه لیئی .
. تۆ هیشتا چاوت به هه موو شتی نه ده شكنا، ئیسماعیل زوو زوو به داوی
هیوا ده هاته مالمان، به دریزا و له و هاتنه به رده وامه یدا، دلم چووه
سه ری و كه وتمه داوی خۆشه و بیستی، وایلیکردم هۆگرییم، گه ر هه فته ی
جاری دووجار نه هاتایه مالمان، ده شله ژام و له ناخه وه گرم ده گرت، هه ر
دیار نه بوایه زۆرم له دایکم ده کرد به یه كه وه بچینه مالی پوورم ئایش،
لیتی ناشارمه وه چاوه پروان بووم، باوه پریشم وابوو ئیسماعیل به پراستی
خۆشی ده ویم و پۆژی دی داوام بکا، وه لی ئه فسووس پاش چاوه پروانی
دووسال، بۆ دواچار ژنی هینا . جا تۆ چۆن باوه ر به كورپی ده كه ی
هیشتا نازانی ناوی چیه؟!)) .

نه ختی دامام، شهرمیکی کوشنده دایگرتم، نائومیډانه لیم پرسی: (نهی باشه چارم چپیه؟!)) ئه و که گه مهی به ملوانه که که ی ملی ده کرد، به ته وسه وه: ((من بویه زوو حه زم کرد قسه ت له گه لدا بکه م تادووروی تر وه کومن دهستی خوت نه سوتینی و په شیمانی دات نادا. دیسان سه رزه نشنت ده که م ده بی ناگات له خوی و هه ولده که متر

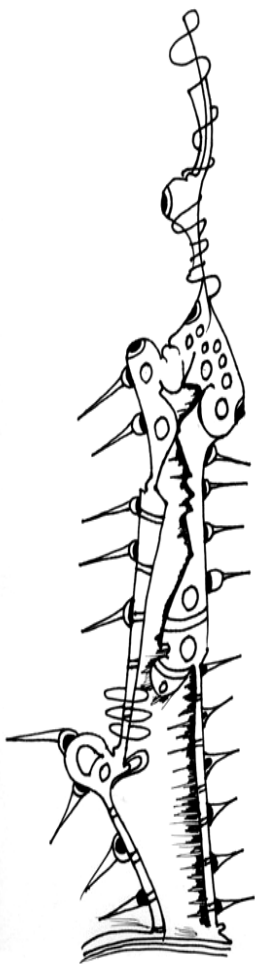
ته ماشای بکه ی و زیتر خووخده ت بده ره خویندنه که ت، چونکه هه ر خویندنه که به که لکت دی)).

هه ردوشانیم توند گرت و پامته کاند، به هه ناسه ی سواره وه بزه یه کم بو نایه سه ر لیو: ((نیگارگیان توخوا ئه م قسانه لای که سه نه درکیینی، بادایکیشم نه زانی)).

له ژیره وه مه کریازانه سه یری کردم و بزه یه کی هاتی، که دایه قاقای پیکه نین: ((باشه باش. باشه توش به که سه مه لی)).

شاگه شکه بووم به وه ی توانیم ئه وه ی له ده روونمدایه بو یه که مجار بیدرکیینم، هه ر له وساته دا بوو دایکم هاته وه، به چاویپیکه وتنمان، له دووره وه به قورگی نووساوه وه دهنگی رادیرا: ((هاکچینه چی بووه؟! ئه وه به چی پیده که نن)).

نیگار به مه کره وه، زولال و عاشقانه له سه ر پیکه نینه که ی به رده وامبوو: ((هیچ نییه دایه گیان، گه لایویر نوکته یه کی زور خوشی گیپراوه)).

بپيارمدا هه ولدهم گۆرانيكى ته واو به سه رخودا بيينم و
ئامۆزگارييه كانى نىگارى خوشكم بكمه مه گواره و له گوئى بگرم،
سه ره تاي ئه م كاره م به گۆرپىنى رېگا بۆچوونه قوتابخانه ده ست
پيكرد. . تاسى رۆژ هاتوچۆيه كه م ئاسايى بوو، له چواره م رۆژدا گه رما
گاله ي ده كرد، كاتى گه يشتمه سووچى كۆلانه تازه كه و چه ند
هه نگاويكم هاويشت، جاريكى دى ئه و كورپه م لى پهيدا بووه وه كه سى
رۆژه خۆم لى حه شارداوه دوورو نزيك نه بيينم و نه مبينى. . له جيوه
تاسام، دلّم كه وته ليدان، گويم له تريه تريه دلى خۆم بوو، ئه وه كو
گولئى بگه شيته وه، به بيينى من رهنگى گه شايه وه، هيدي هيدي به ره و
لاي يه كدى هه نگاومانده نا تاگه يشتينه راست يه ك و ئه و له دلخوشي و بئ
ئاگايى خوى دا به ئاسته م شانى بهر ده ستم كه وت و كتبيكى پى

بەردامەو ە . . دزە نىگايەكم تىبىرى و سلّمكردهو، بىهودة پەست و توورپە بووم، كورپەكە شەرمىكى كوشنده داىگرت و دانوشتاىه و، بەهەر دوو دەستى چنگى لەكتىبەكە گىركردو ھەلىگرتەو، كە بەدەستىكى لەرزۆكەو ەكتىبەكەى بۆ راگرتم: ((داواى لىبور دنت لىدەكەم . . بىوورە)).

بەرقەو ە دەستم بۆ كتىبەكە درىژ كردو لە دەستىم راپسكاند . ئەو بەبى دەنگى خۆى لى لادامو بەشلە ژاوىيەو بەرەو قوتابخانە رۆيشت، منىش خىران تىپەرىم، خەم و پەژارەيەكى دلپروين ھەوزەلى بۆ ھىنام، تادەھات خەم پتر دللى دەگوشىم، لەكاتىكدا من دەمەوى چاوم بەچاوى نەكەوى . فەرموو پىگەى خۆم گۆرى كەچى پىگەكەمى دۆزىيەو، ھەر لەوقسانەدا بووم، بزەيەكم نايە سەر لىو، سەرم داخست و ددانم دەچىرەو ە بردن: ((ئاخەر ھەى شىتە گەر تۆ دەتەوى بەپىگا گۆرىن خۆتى لى بدزىيەو، ئەو لەتۆ نۆر زانترە بۆ دۆزىنەو ەى ئەورپىگەيە)).

رۆژ: چوارشەممە

رىكەوت: ۳/۲۵ بوو

ھەتاوى بەھار بەھەموو تىشك و پووناكى خۆيەو ە دەرو دەشتى داگرتبوو، پىش ھانتى مامۆستا بۆ پۆلەكەمان، لەژوورەو ە من و نسا بەيەكەو ە دانىشتبووین لاپەرەى قسەو باسى دونيامان ھەلدەداو . . ئىستاش نازانم بۆ ئەو ەندە دلّم بە نسا خۆشبوو، كچىكى سادەو ساكار، سەرەپاى گەرەبوونى لەخىزانىكى دەولەمەند، لووتبەرزى وماناى گەرەيى نەدەزانى چىيە، نۆر جار بەپىكەننەو ە دللى دەدامەو ەو چاوى لىدا دەگرتم: ((گەلاويز گيان باوەر بکە دەولەمەندى ھىچ لەزەت و خۆشەيەكى وانىيە وەك خەلك تىيگەيشتون ھەموو شتىكە . . بەختەو ەرى گەرەترىن گەنجىنەو ە دەولەمەندى دەروونى مروّفە، پىويستە مروّف لەداوى بەدەستھىنانى بەختەو ەرى بگەرى)).

ئەو پۆژە وانەى يەكەم تەواو بوو، زەنگى چوونە دەرەوہ لىيدا،
بە يەكەوہ چووينە گۆرپە پانەكەو دەستمان نابووہ دەستى يەكدى . .
نساڕ بە دەم پياسەوہ كەمى چاوەكانى ھەلگۆڤى: ((ئەرى دەزانى
ئەمپۆ چەندى مانگە؟!)) .

بى ئەوہى بخەجلىم، وەلامىم دا يەوہ: ((بىست و پىنجى مانگە)) .
برىسكە يەك لە چاوانى ھەلسا، پاش تاوى بىدەنگى، لەسەرى
رۆشنت: ((ئەى بەيانى، دووبەيانى بست و ھەوتى مانگە، كەواتە
دەزانى چى ڤوو دەدا؟!)) .

لەجىوہ سرك ، قامك لە زارمناو لە فكران ڤاچووم، ماوہ يەك بىرم
كردەوہ، لەناكاو وتم: ((چى ڤوودەدا؟! دەزانم ھىچ ڤوو نادات چونكە
رۆژى ھەينىيەو رۆژى ھەينى دەوام نىيە)) .

دەمگەرمانە تى ھەلچۆوہ: ((دەنە نەتزانى . . راستە بىست و
ھەوتى مانگ رۆژى ھەينى، بەلام ئەو رۆژە يادى لە داىكبوونمە، خۆت
دەزانى من لە مالەوہ كچى بچوك و تاقانەم . . باوكم ھەموو سالى لەو
رۆژەدا ئاھەنگىكى بچكۆلانەم بۆ سازدەدا، جا ئەمسال جيا لە سالانى
پىشوو من لىرەكەس بەتەواوى نانا سم و تۆ يەكەم برادەرى منى، بۆيە
دەبى تۆ يەكەم كەس بىيتە مالمان)) .

بەزەردەخە يەكى بەمەغزاوہ، باوہ شم لىدا: ((پىرۆزە . . پىرۆزە
گيانەكەم، بەس نازانم ئايا دىم يان نا؟! چونكە . .)) .

نەھيشت قسەكەم تەواو كەم، وتى: ((من ئەمە نازانم چىيە ، من
ھەميشە لای داىك و باوكم باسى تۆ دەكەم، تۆش نەيەى؟! پەح
پەح ئەمە قەت قەبول ناكرى، تىگەيشتى؟!)) .

بەكەمى شلەژاوييەوہ: ((دەباشە بابزانم چۆن دەبى؟! كە
چوومەوہ پىرسىك دەكەم)) .

رۆژى دواتر، لە يەكەم دىدەنىدا، بە ڤوويەكى كراوہوہ دەم
ھەلينا: ((نساڕ گيان دوينى بەداىكمم وت، دەزانى مانعى نەبوو، بەلام

وتى دەبى زوو بچى و زووبىيىتەوہ)) .

بەم ھەوآلە دآخۆشبوو . توند ھەردوو شانى گرتم و پايىتەكاند: ((زۆر سوپاس . . سوپاست دەكەم لەيادت نەچى ئەمىرۆ شتىك بەديارى بۆھىناوى، نابى بەھىچ شىئوھىەك تەفسىرى بۆ بكەى)) .
رەنگم پەرى و بەپەلەپروزي: ((شتى وەك چى؟!)) .

ئەو زەرفەى بەدەستىەوہ بوو، كراسىكى جوانى سوورى رەنگ ئالى تىدا بوو . كىش و مات، دەم چووہ كلىلە . ئەو درى بەو بىدەنگىەدا: ((نا . . وەك وتم نامەوى بەھەلەتېگەى، ئەمە ديارىيەكى بچووكە و ھىچى تر . من تۆم لەجىي خوشم داناوہ، ئەو خوشكەى بەئاواتەوہم رۆزانە لەگەلمابى و وەكو تۆ قسەى خوشم بۆ بكا)) .

قەفو لوولى قژە تەنك و خورمايىەكەى بەرمل و گەردنم وەلاداو بەسەر سامىەوہ پرسىم: ((ئاخىر چۆن دەبى من بەم كراسەوہ بىمە مالتان؟! ئەى دايك و باوكت؟! ئەى براكانت?!)) .

بەپىكەنىنىكى دەستكردەوہ: ((بپروا دەكەى ئەم كراسە دووسالە كپىوومە و ھىشتا لەبەرم نەكردوہ . بۆ باوك و براكانم ئەوہ ھەر تەماشاي جلو بەرگ ناكەن، دايكىشم ئافرەتتىكى سادەو ساكارە، ئىستا لىم حالى بووى؟!)) .

بەسەربادانەوہ: ((باشە باش . . بەس تائىستا مالتان بەتەواوى نازانم لەكوئىيە؟!)) .

يەكسەر ھەلىدايى ((دەگوئى بگرە باپىت بلىم)) .
كە ناوئىشانەكەى بۆ ھەلدام، وتى: ((دەبى لەسەعات چوارو نىوى عەسرەوہ لەمالمان ئامادەبى و چاوپرېت دەكەم)) .

* * *

پۆژى ھەينى داھات . خۆم لەبەردەم ئاويىنە شكاوہكەى مالمان ئارايشتداو كراسە سوورەكەم پۆشى، پرچم بۆ يەكەمجار بەرداوہ سەر شانوو پەرچەم داگرت و لىوہكانم سوور كرد . نىگارى خوشم

به دیارمه وه چاو ئەبلەق وه ستابوو، تییدە پروانیم، ویستی شتیک بلی، وهلی تفی خۆی قووتدایه وه هیچی نه ووت، زیاتر لیم نزیك بۆوه، دایه قاقای پیکه نین: ((کچی گه له که به چاو نه چی. . به خوا هینده جوانی ئه وکراسه ت هینده جوان لیدی، ده لئی بۆتۆ دروست کراوه، باوه ر ده که ی گه ر قه له که ت مه به ستم کوره که به م شیوه یه ت ببینی، یه کسه ر په لامارت ده داو له ئامیزت ده نی، چونکه ده لئی بووکی و له بووکیش جوانتر)).

له ناخه وه خۆشیه کی بی ئەندازه گه مارۆی دام: ((ئاخه هی ته ره س، بلی برینم بۆ ده کولێنیه وه بۆ خۆم تۆزی ئه وکوره م له بیر کردبوو)).

به دلێکی فینک و ئاسوده ماله وه م جیه پشست و ههنگاوی ئاسایمنا. . به ده م ریوه له فکران راجووم: ((ده بی ئیستا نسارچی له به ربی؟! ئه ی مالیان؟! ده بی دایک و بیاوک و براکانی چۆنن؟!)) کۆلانی مام عه زیم ته ی کردو به ره و ژوور داغل بوومه وه. . مالی نسار که وتبووه کۆلانیك، هه موو خه لکه که ی ده وله مه ند بوون، ئه وانیش هه ر له به ر ئه و ده وله مه ندیه یه له و کۆلانه خانوویان کپیوه)). ورده ورده نزیك بوومه وه، له ده روونه وه: ((ئا، خۆیه تی. . چواره م ده رگا نا، پیجه مین ده رگا دوو ده ریه کی پره ساسی گه وره یه)).

ههنگاوه کانم سووک کرده وه تا له پیش ده رگا که یاندا هه لویسته م کرد. . هه ناسه یه کی قوولی پر به سیه کانم هه لگیشا، نه ختی خۆم گورج و ریکخسته وه، ده ستم به زه نگه که وه نا، چاوه پروانبووم نسار ده رگا که بخاته سه ر گازه ره ی پشت. . دیسان سه رم بۆ خواره وه داگرت تا بزانه جله کانی به رم چۆنه؟! له جیره جیری کردنه وه ی ده رگا که، سه رم هه لبری. . ئه وه ی به و چاوانه بینیم، هه رگیز بیرم بۆی نه ده چوو وابه رامبه ر کورپیک وه ستاوم، کورپیک رۆژ نییه نه یه ته پیم و چه ند مانگیکه دلی رفاندووم، زمانم له ده مدا بووه ته لاشه داریک،

نەمزانی ئەو خەونە یا راستی . کۆرە کە شاگەشکە و گوشاد بە ھەر چوار دەورەى خۆى پوانى و بە ھەسرەتەو چاوەکانى وەك تەبیرىكى سەر لێشێواو نەیدەزانی تەماشای کۆیم بکا؟! ئەو ھى ئاواتى بۆ دەخواست و لە بەر دەمى وەستاو . . دەستم بۆ دەم و چاوم برد، و یستم قسەى ەك بەم، ھەردوولێوم لە زین، ئەو لێوانەى غەرقى سووراویكى خەست ببوون، ھەر ھاتە سەر زارم: ((نا . . ئێرە ھەو . . ھەونییە . . نا . . دیارە ھەلەم کردووە)).

پووم وەرچەرخاند بپۆم . ئەو بە دووچاوى پڕ لە شەرمى شەھووت و خەمتێزاو ھە سەبیری کردم: ((فەرموو کێتان دەویست؟!)). دەم شەرمى لێدەتکا، بە پەشۆکاویەو: ((بى زەحمەت ئێرە مالى نسا رنئیە؟! نسا ئەحمەد؟!)).

دەست و پەنجە سپیە خرپنەكەى ھەلئەکاند: ((بەلئى، بەلئى خۆیتى . . مالى نسا . . فەرموو فەرموو ھەلکشى)).

نسا بە تەنگەتاویەو بەرەو لامان غارى داو لە دوورەو ە بانگى رادێرا: ((انزار ئەو كئى یە؟! گەلاویژە؟!)) بە خێرھاتنىكى گەرمى کردم ئەملاو ئەولای یەكدیمان ماچ کرد، بەدیقەو ە لەجلەكانم پام، كۆلئى كەیفسان بوو: ((ئەللا كە جوانى . . بپروا ناكەم، ئەو تۆى؟! فەرموو فەرموو، وەرە ژوورەو)).

شەقاویك بۆ پێشەو ھاویشت . نزار وەك بتیكى بى گیان ھەر لەجئى خۆى وەستاوو، چاوى لى نەتروكاندم، نسا بەزەر دەیەكى واتا دارەو ە وتى: ((كچئى لە بیرم چوو بەیەكترتان بناسینم . . گەلاویژ خان ئەمە برامە، ناوى نزارە وەكو زۆر جار بۆ م باس دەکردى قوتابییەو سالیك لەمن گەرەترە)).

كەپووى بەلای نزار وەرگیپرا: ((ئەمەش گەلاویژەو لەقوتابخانە یەكەم برادەرم)).

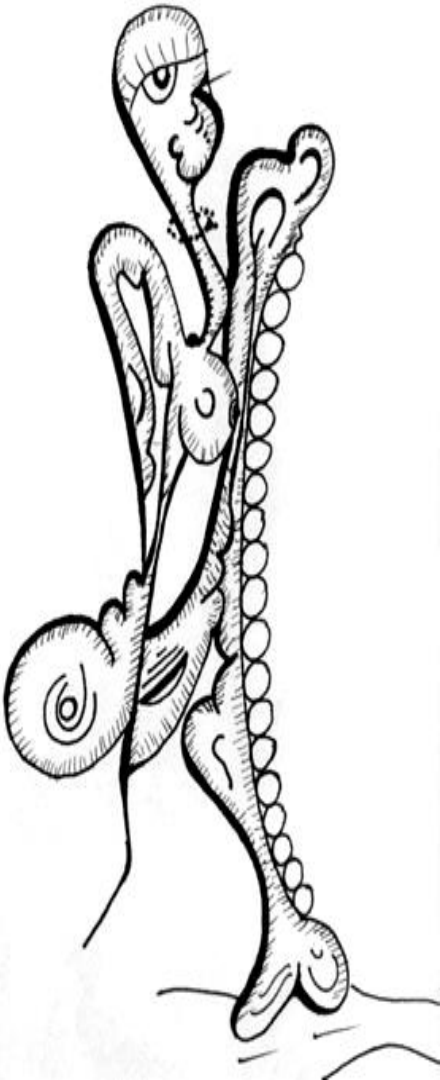
من نزار لەتەماشاکردنى یەكدى زۆر بى شەرمانە دەمانپوانیە

یه کتر. نسا ر به خیرایی ده ر
ده ناسن؟!)).

خۆم له گوره نه برد
وه کو ئه وهی نه ینا سم و
له ژیا نمدا نه مبینیی،
پووم کرده نسـارو
به هه ناسه ی سواره وه وتم:
(نا. . ناینا سم. . ئه مه
یه که هجاره ده بیینم،
به هه ر حالّ خۆش حالّم
به ناسینی)).

نزار وه ک پرشنگی
خۆشه ویستی تیا
کوژابیته وه و پرهنگی
به به ره وه نه مایی، یه ک
دوو جار تفی گه رووی
قوونداو به ساردییه که وه:
(هه روه ها منیش
خۆش حالّم به ناسینت)).

نسا ر دهستی گرتم و
هه دوو کمان به ده م
زه رده خه نه وه به ره و
سه ره وه هه لگشاین.

نसार جگه له نزاری برای بچووکى، دووبرای له وگه وره تری
هه بوو، ئه وان ده میکه ژنیان هیئاوه و به مال و مناله وه له سلیمانی
داده نیشن و بو ئه م یاده به سهردان هاتبوونه که رکوک.
نसार له پیره وه که قوئی نایه قوالم، گه یشتینه هوئی پیشوازی،
زهرده یه که له سهر لیوی په یدا بوو. . یه که یه که دایک و باوک و براو
براژنه کانی پیناساندم، بزه یه کی به ئاسته مم نایه سهر لیو: ((خوشحالم
به ناسینتان)).

بیرومی شکم وه کو ئه سپی سهرکیش غاری دها، ئه وه ی به خه یالم
نه ده هات نزار بوو. . چون ده بی ئه وکوره گه نجه ی خوشم ده وی برای
نسا ربی؟! جارئ چه شنی گول ده گه شامه وه به وه ی ئه وکه سه ی ناخ و
دل و ده روونی داگیر کردووم کئی یه و چونه؟! که چی تاوی دواتر خه م

هه وزه لى بۆ دىنام، نىگه رانى دايدە گرتم كه له تەماشاشا كردنى دا شەرم دامدە گرى. . دواى كاترژمىرىكى رەبەق، رىو رەسمى ئاھەنگە كه دەستى پىكرد. . كىك كەرت كرا، شەربەت و پاقلآوھەيان بەخشىوھ. . وەختىكى خۆشمان بەسەر برد ئەگەرچى من و نزار ئاراموھەوسەلەو نەسرەوتنمان لەبەر برابوو. . ژىر بەژىر نىگاو تىلەمان ئاراستەى يەك دەكردو بەچاوەكانمان پەيامى ئەشق و خۆشەويستىمان بۆ يەك دەنارد. . نزار بەسۆزىكى ئەقىندارىيەوھە گلاسى شەربەتى بەدەستەوھە بوو، بەرەو لام هات و نەختى لىم نزيكبوو، لەبەر رامبەرم دا هەلوئىستەيەكى كرد، ويستى بىدوينى و قسەى لەگەلدا بكەم، دەمى بوو بە تەلەى تەقيو. . منيش لەجىوھ شلەژام، جوولەم پى كەوت، هەولمدا پىھەلنىم و بچمە لای نساو و هاورپىيانى پۆلەكەم، پىشى لىگرتم و وھكو مىسى سىپى نەكراو سوور هەلگەرا دەتووت رەنگى بەبەرەوھە نەماوھ، زەردەيەكى هەلبزىكاو پەرىيە سەرلىوى، چاوەكانى هەلگۆشى و بەدەنگىكى نىمچە پارانەوھە وتى: ((ئ . گ . ئ . ئ . گ . گ . گە گە لاىژخان بمبوره)).

لەناخەوھە وروژام، شەرمىكى كوشندە داىگرتم، نەمزانى چى پى بلىم، دەمى پرسىارم تىكردو بەنەرمەپىكە نىنىكەوھە وتم: (جاجى بووھە؟! لەچىت ببوورم؟!).

تەرىق بووھە، بريسكەيەك لەچاوانى هەلسا، بەكزىيەكەوھە سەيرى كردم وچاوى پر گلەيى تىبىرىم و بەچىرچىرپىەكەوھە: ((ھ . ھ . ھ . ھا . ھا . ھەبەر ئەوھى پۆ . روژانئى روو بەرووى يەكدى بووبىنەوھە)).

لەئاستى خۆم وشك بووم ، سەرم بەملدا شوپركردەوھە، پاش بىدەنگى تاويك، بەدەم خەندەوھە وتم: ((نا . ھەر بەخەيالت دانەيەت، وەبزانە هىچ نەبووھە)).

نزار بەدەم هەلدانى پەرداخە شەربەتەكە، كەوتە شەنو كەوى بىرەوھەرىيەكانى، لە ناخەوھە دەكولآو تامەرزۆ بوو لەسەرەداوى ئەم

باسه وه دهرگای قسه و توویژم له گه لا بکاته وه .. دهره تم پی نه دا، به وردی سهیری کیم کردو قژی سه لچاوانم لاداو به هیمنه وه : ((به یارمه تیت تا لای نسا ده چم)). به چهنده شه قاوی خۆم گه یانده نسا . نزار وه کو په یکه ریکی بی گیان له جیوه چه قی بو وه هستی به دۆران و داروخانی خۆی ده کرد، دوو دل و پارایی په کی خستبو، نه یده زانی به قسه کانم که یف سازی یان نه وه ته په شیوو دل ناخوش . . . پقو توو په بی له سه رو سیمای دیار بو، هه نگاوی بی زاری هه لئینا و به ره و ژووری نهومی سه ره وه هه لکشا، له ویش به نیو ژووره که دا دی و ده چی و له بهر خۆیه وه ناخ و ئوف هه لده کی شی .

پیش به کو تا هاتنی ئا هه نگه که، به ته وه سه وه سه یریکی سه عاتی سه ر پۆخی په نجه ره که م کرد، فسفوره کانی وه ک خلۆر بوونه وه ی ده نکه مۆری بچوک تیشکیان ده داوه، سه عات: شه شو نیوی ئیواره ی نیشاندا . به هیمنی ده ستم گه یانده نه و دیارییه چکۆله ی به ری وه خت بۆم ئاماده کردبو، زه رده خه نه یه کی خاوی وه که هه می شه م که وه سه ر لیوو دیارییه که م دایه ده سته ی: ((گیانه که م نسا له ناخه وه پیرو زباییه کی گهرم و گورپی نه و یاده ت لی ده که م، هیوادارم هه موو ده م و کات و سالیکت خۆشی و به خته وه ری بی)).

ئه ملو و نه ولای پومه تیم ماچ کرد، خواحافیزیم له یه که یه که ی نه دمانی ماله وه یان کردو به هه نگاو هه لئینانه وه یه کی سسته و له سه رخۆ ئه ویم چی هیشت و له دهره وه هه نگاو هه سته کانم گورج کرد . . به ده م پۆیشتنی ریگاو هه تاگه ی شتمه مال، له ده ورو به رم بی ئاگاو نقومی جیهانیکی تر ببووم، خۆشم عه نتیکه م به خۆ ده هات، جارێ خۆشحال ده بووم و به خه یال چوو بوومه نیو داستانی ئه شق و ئه قین و چه ندین قسه و باسو و گفتوگۆم لارسکا بو، که چی جارێکی دی گشت ئاواته کانم وه کو ببنه بلقی سه ر ئاوو بیوکینه وه، ماتیه کی چرو خه ست به روکی ده گرتم: ((خ خ خ . . خۆزگه له نه وه له وه نزارم نه ناسیایه)).

لەو پۆژەووە هەلس و کەوتم گۆرا، بەچاوی پەر لەمیهر و شەرمەووە دەمپروانیە نساڕو بەبیینی دەیه‌هاو سەدەها پرسیارم لا دەخوئفا: ((ناخۆ دەبێ نزاری برای په‌یوه‌ندی من و خۆی پی و تپی؟! دەبێ چۆن باسی منی لا بکاو چۆن ئەو په‌یوه‌ندییە بگێرێتەووە؟! بیگومان و تووویەتی گەلاوێژ حەزی لیم کردەووە و موعجیبە پیم، زۆر تەماشام دەکا، خۆشمی دەوئ و منیش خۆشم دەوئ، تو بلی نزا ربه‌م چه‌شنه‌ بیربکاتەووە هەر به‌م چه‌شنه‌ قسه‌کانی لابدرکینئ؟! نازانم بلیم چی؟! ئەو‌هی دەیلیم زێدەپۆییە . . . و اچاکه ئارام بگرم و چاوه‌پروانی دەمی نساڕیم شتیك بدرکینئ)).

* * *

ئەو ئیوارەیه کاتژمێر یانزەه‌ی شه‌و، هه‌ور به‌ری ئاسمانی گرتبوو، مانگ به‌دەر‌هه‌ نه‌بوو، نه‌تاقه‌ ئەستێره‌یه‌ک، تاریکیک بوو، چاوی چاوی نه‌دەدی . . . نساڕ خۆی له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی دا قانگله‌ دابوو، چاوی به‌سه‌ر لاپه‌ره‌کانی بابەتی کتیبی فیزییا شۆر کردبوو، نزار دەتوت له‌شی له‌ئاو‌نگ کو‌تراوه‌، له‌پۆژی ئاهه‌نگه‌که‌وه‌ شیت و شبر بوو بوو، نه‌یده‌وانی چی بکات؟! چۆن ئەو‌هی له‌دلی دایه‌ لای نساڕی خوشکی بیدرکینئ؟! به‌ئاسپایی دەرگای ژووری خه‌وتنی نسا رده‌خاته‌ سه‌ر گازه‌ره‌ی پشت ، په‌نگو پووی په‌ست و نیگه‌ران وه‌کو تازه‌ له‌نه‌خۆشیه‌کی سه‌خت و دژوار هه‌ستا‌بیت‌ه‌وه‌، هه‌ردوو چاوی له‌پوویه‌کی ئاره‌قاوی زه‌رد داگه‌پراو به‌قوولا پۆچوو بوو، به‌بزه‌یه‌که‌وه‌ ده‌نگی دا: ((هانساڕ . . . ئەوه‌ خه‌ریکی چیت؟! ده‌رس ده‌خوینئ؟!))

نساڕ له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌که‌وینته‌ بۆله‌ بۆل، سه‌ری کاسی هه‌لدەبڕئ، ته‌پ ده‌ست وه‌لامی ده‌داته‌وه‌: ((بۆ چاوت نابینئ و نامبینی وا ده‌رس

((گەلاوئیز زۆر باشەو ئەوەی عەیبە نیەتی . . بۆچی ئەو پرسیارەم لى دەهکەى؟!)).

نزار بە دەم کۆخەیه کی ووشکەو دەنگى شەرمى لى دەتکاو پووی هیمنى و ئاسودەگى دەنواند: ((هەر و . . هەر و بەس بزەنم کىژىكى چۆنە؟! خەلکى کوئیه و لەکەیه و دەیناسى؟!)).

نزار تاوئى مەق لەخۆى دەبەرى، کەبزهیه کی بزە دەنئیتە سەر لىو، دەداتە قاقای پیکەنن: ((یەکەم کەس لەم شارە ناسیبئتم، ئەوکچە بوو . . گەلاوئیز یەکەم برادەرى قوتابخانەمە . . باوەر دەکەم لەهەولئیریش ئاوا هاروپی پیک و پیک و دلپاکم نەبوو . . زۆر تىگەیشتوو، بى دەنگ، بەحەیا، بەئەخلاق، ئەوەندە هەیه باوکی نەماو، لەمالەو دەست کورت و هەژارن . منیش بۆیه حەز بەرەفاقتەى دەکەم بى پەر و او بەسەر بەرزى باس لەژيانى خۆى دەکا، رەنگە ئیمە لەجیى ئەوان بووینایە هەرگیز نەماندەتوانى بەرگەى کولەمەرگى و مەرگەساتەکانى ئەو پۆژگارە بگرن)).

نزار پەنگیک دینئى و دەبا، لەورته ورتیک بەولاو هەچ نالى و نزار سەرشانى خۆى رادەوشینئى و سیمما خەمناکەکەى هەچ ناگەیهئى، بەحەسەلەو دەووبارە دەستى پیکردەو: ((توخوا نزار گیان پیمبلئى بۆچی وا گرینگی بەوکچە دەهەى؟! ئەو قەت تۆنى بەم شیوێهە پرسیار لەکچیک بکەى و بەپەرۆشیەو بى)). نزار دەستى راستەى هەلدەبەرى بەونیهتەى ئەوەى لەدلى دایە، بەجاری بۆى هەلپێژئى، وەلى دەستى دادەگرئى و پووی خۆى وەر دەگیپئى، تەماشایەکی بەپەلەى ژوورەکە دەدا، دووبارە پووی بەلادا دەسورپئى و لەسەرى دەپوا: ((نزار گەر باوەر پم پى دەکەى من دەمەوئى لەگەلت راستگۆبم . . خۆبینیت زۆر جوان و ناسک بوو . . هەچ زەلامیک نەى دەتوانى خۆى لەجادووی چاوەکانى پزگارکات . . هەندئى شت هەیه حەز دەکەم لەبەینى خۆمان دەر نەچئى و لای کەس باسى نەکەیت . .

قسەكە شەم ئەو ھەيە ئىمە لەو ھەتەى مالمان ھاتۆتە كەركوك و لەگەڵ دەستپێکردنى دەوامى قوتابخانە، پۆزانە بەو كۆلانەى پييدا دەپۆم بەردەوام ئەو گەلاويزە دەبينم . . بەتێپەرپوونى كات، چوو بەر دلم بەراستى خۆشمويست و حەزم دەكرد پۆژى دابى قسەى لەگەڵدا بكەم، بزەنم ناوى چيە؟! خەلكى كوێيە و پۆلى چەندە؟! كەچى بوار نەپەخسا تائەو پۆژەى ھاتە مالمان . . كاتىك دەرگاكەم، لى كەردەو، بەبينىنى چا و ئەبلەق، دەم بەش بۆو، شاگەشكە بووم، وامدەزانى ئەوكچە ديارىيەكەو لەئاسمانەو بۆم دابەزىو . . ئەفسوس قەت بەخەيالم دا نەدەھات گەلاويز برادەرى تۆبى و لەقوتابخانەيەكدا لەيەك پۆل و لەسەريەك رەحەلەبەيەكەو بن . . جائەو گەلاويزەى دەمىكە عەوداليم و خۆشمدەو، بە ھاتنى بۆمالمان، ئۆقرەو ئاراميم لەبەر براو . . نازەنم چيەكەم؟!)).

نەسار لەژىر لىو ھەو دەبلمىنى و كەزەمانى دىننەتە گۆ: ((نەزار بىرت لەخۆ كەردۆتەو؟! مەبەستەم ئەو ھەيە گەلاويز ھەمان ئەو ھەستەى ھەيە ھەكو تۆ ئەو ھەستەت بەرامبەرى ھەيە و خۆشت دەو؟!)).

نەزار ئاھىكى قوولى پەر بەسيەكانى ھەلدەمژى: ((نەزەنم بلىم چى؟! گەلاويز كە چاوە بەمەغزاكانى ھەلدەپرى، مەن دەچمە دونيايەكى ترەو، ھەركاتىك پوو بەپووى يەك دەبينەو، واى دەخوينمەو پىكەو بەبى دەنگى قسە دەكەين، مەن لەدوورو ئەولەدوور بەچاوە لەيەكدى دەگەين بەتايبەت كەشەپۆلى نىگاكانمان ئاراستەى يەكتر دەكەين، دەزەنم خۆشيم دەو و ئەو خۆشەويستىە پاك و بىگەردەو درونىيە . . چىت پى بلىم: ئەوكچە جوانى و خۆشى و بواژنەو ھى ژيانىك بەمەن دەبەخشى، تائىستا كەس ئەو خۆشىەى بەمەن نەبەخشيو، بۆيە قەبول ناكەم و بۆكەس نىيە ئەو خۆشەويستىەم لى بسەنئ و لىمى زەوتكا، چونكە مەن گىرۆدەى داوى عەشقىك بوومە، بەوازەينان لى، شىت دەبم دەبمە دىوانە . . تكات لى دەكەم دەبى تۆ لەم ھەولەدا

يارمه تي دهرمبي، دهبي به وکچه بلبي . . ئا . . به لي . . به لي ده بي
به ياني پي بلبي ، من له مه زياتر ناتوانم چاوه پوانبم،
تيگه يشتي؟!)).

نसार به دل سو زيه وه پي ده لي: (ئاخر تو بيرت له . . .). نزار

قسه که ی له ده م
ده قوزيت ه وه: ((ئيستا
چيت پي ده ليم هه ر ئه وه يه
، نه زياد، نه که م له باب ته که
ناگورپي، خو ئه گه ر ده لي
پيم ناکري، ره نگه ئه و
هه له م بو نه ره خسي .
ئه وه کيشه يه ک نييه، به لام
ده بي به ليم بده يتي هه ر
له وه هه فته يه دا
ئه ومه سه له له يه م
بويه کلا بکه يه وه جا
ده ست و قامکت بيينم
ونه تناسمه وه . .
باشه؟!)).

نसार که ميک داديت ه وه،
بو دلنه وايي ئه و، ده ستي
چه پهي له نيو ده ستي
راسته ي راده کوشي و سه ري
باده دا: ((باشه به سه رچاو،
بابزانم چون ده بي؟!)).

من و نساڤ به يانیه کهي وه کو هر پوژيکي دي، له قوتابخانه به يه کگه يشتين. . وه لي ته وه ي له سه روسيمای ته وه مدا به ديکرد، جيا له هر پوژيکي تر له وه ده چوو نه ينيه کي زوري له ناخا هه لگرتبي، ته وه نه ينيه چييه؟! که ي ئاشکرای ده کا؟! ناچار مام چاوه پرواني کليلي ده ميبم ده رگای ته وه نه ينيه م ليکاته وه.

وانه ي يه که م ته واو بوو، زه نگی چوونه ده ره وه لييدا. . نساڤ ده ستي نايه سه رشانم و به بزه يه کي ساز گاره وه وتي: ((حه ز ده که م هيندي قسه و شتي تايبه تت له گه ل باس بکه م)).

به په شوکاوي رووم به لایدا وه رچه رخاند: ((شتي وه ک چي؟! بو، چما شتيکي واگرنگ پرويداوه من لي بي ناگام؟!)).

سەرى بادا: ((بىگومان . . بەلام باجارى بچىنە دەرەو، لەوى قسەت بۆ دەكەم)).

دوودلى كرمى كىردم، ھەستم بەھەژانىكى دەرۋونى تەواو كىرد، تىپە تىپى لىدانى دىلم بەرەو زىادى و لەوۋە ئەندىشەم پۈۋەو جىھانىكى بەرفرە پۈيى: ((ھەبى و نەبى مەبەستى نىسار لەم قسە كىرنە، دىر كاندنى پەيوەندى خۆشەويستى نىوان من و نزارە، لەمە بىرازى ھىچى دىكە نىيە)).

شەرم دايگىرم ، سىرك بووم، ساتى سەرم بەسەر سىنەمدا كەوت . . ئەۋىش لەژىرەۋە مەكربازانە سەيرى دەكردم بىزە دەھاتى . . لە سوۋچىكى گۈرپەپانەكە ۋەستەين، نىسار بەمەكرەۋە ئاراستەى خۋى بەلادا گۈرپىم و چاۋى بەمەغزى تىپىم: ((گەلاۋىژ گىان بەپارستى دىلخۇشبووم بەبىستنى ئەۋپەيغە ناسكانەى نىزارى بىرام كە لەمەر تۆۋە بۈى باس كىردم، كچىكى مېھرەبان و شوخ، بىروا بىكە ئەۋ برايمە تابلېى دىلپاك ۋە ھەست ناسكە، بەگۈرەى ئەۋ قسانەى لاي منى ئاشكرا كىرد، بى ئەندازە تۆى خۆش دەۋى و تەنھا ئەۋەى لەئاقارى دا بوەتە مايمەى پىرسىارو سەرسورپان، تەم و مژى ھەلۋىستى تۆيە بەرامبەرى، ھەر لەۋ پروانگەۋە منى راسپاردوۋە پاي تۆ بزانى چىيە؟! ئايا تۆش ئەۋت خۆش دەۋى يان نا؟! ئەۋە لەلايەك، كەچى لەلايەكى ترەۋە گەر بە شىۋەيەك لەشىۋەكان دىلت لەھەمبەرى دا گەردى گرتبى ولىپى پەنجابى ، پىم خۆشە راشكاۋانە پىم بلېى تا حالىكەم ئەۋىش ئەۋ ھەقىقەتە بزانى و نەتوانى چىتر بىتە سەرپىت و بەۋ پىيە دا بىروا كەتۆى پىدا دەپۈى)).

بەشپىرەيەكى تىكەل بەزەلىلى و ۋەپەس ۋەغەمگىنانە، ۋەلامىم دايەۋە: ((نا . . نا . . نىسار گىان قەت پۈژى لەپۈژان ئەۋەى خوارو خىچى و نارپىكىە لەپەۋشت و جوۋلانەۋە ۋە ھەلسوكەۋتى ئەۋ برايمەتم نەدىۋە، بەلام . .)).

خۋى بۆنەگىرا، قسەكەى لەدەم قۋستەۋە: ((بەلام چى؟! پىم

باشه ئەوەت پى بلىم: ئەو برايم ھەرگىز ناروانىتە كەسىك جىلو بەرگى بەنرخى پۆشىيى يا لەبەر جوانى يا ئەوەى خۆشى دەوى ئىللا بەچەشنى خۆمان خانەدان و دەولەمەندى. . نەخىر بەپىچەوانەو، ھەز بەمروقى سادەو ئاسايى و دل و دروونىكى وەك تۆ دەكا)).

بەم قسانە سپى كردم، بەدواى دەروازەى ھەلھاتنىك دەگەرەم، بە دەم ھەناسەيەكى قوللەو ھەسەرم ھەلپى، فرمىسك بەچاوە زىتەكانمدا فوارەى بەست، ويستم پىر بەدەم ھاواركەم، دەنگ ھەلپىم، ئەوەى لەناخدا پەنگى خواردۆتەو، بى پەروا دەرى بىرم. . بەقورگى نووساوى پىر لەھەنسكەو، چاوم داين: (نسارگيان بمبوره ناتوانم لىتى بشارمەو، ئەمە ھەقىقەتە من نزارى براتم خۆش دەوى و ھەر لەو وەختەى ناسيومە، بەجارى ھەست و بىرو ھۆشى ئالۆز كردووم، چىژى خۆشەويستى سەرپاى ژيانى گۆريوم. . زۆرم كردو كۆشا، زۆرم ھەولدا گرنگى بەقوتابخانەو خويندەنەكەم بەدەم بەھەر كلۆجى بىت ئەو لەيادكەم و لەھزرو زەينم دا بيسپرمەو، كەچى نەمتوانى)).

* * *

نسار دەچىتەو مال. . ئەوەى لەدەمى منى دەبيستى، ھەمووى بۆ نزار دەگىرپتەو. . نزار شاگەشكە دەبى و پىلانى پى خۆشكردن لەبەردەم ژيان و گۆرانىكى تازە دادەنى كە بەھوى ئەو ھەو بەردەى نيوانمان لابلەو لەسەرەداوى ئەو خۆشەويستى، درىژ بەپەيوەندىيەكانمان بەدين.

خويندنى ئەو سالە كۆتايى ھات. . سى مانگى ھاوين بەسەرچوو، ھەمدىسا دەرگاي قوتابخانە كرايەو، ھەموو ئەو ماوانە سەرمەست، ئاگام لە دەورو بەرم نەمابوو. . يەكتر بينين و گفتوگۆ گۆرپنەو ھى نامەكانمان، پەيوەندى نيوانمانى توندو تۆل كەردبوو. . خۆشەويستى ھەريەكەمان بۆ ئەوى دى پۆز بەپۆز زيادى دەكرد، چونكە

هەردوو کمان پۆلی شەشەمی ئامادەیی بووین، بەلێماندا تا چارەنۆوسی خۆیندنی ئەو سالەمان لە بەردەم داھاتوو باشبێ، زیاتر گزنگی بەخویندن بدەین. لەوماویە پۆژیکیان تازە گزنگی خۆرەتاوی بەیان بالی بەسەر شار کیشابوو، بەیانییەکی جیاواز، بەدریژایی برینی ئەو پێگەییە لێیەو دەچومە قوتابخانە، نزارم نەبینی. خۆم لەگورە نەبرد، دلی خۆم بەو دەداو: ((پەنگە ئەو بەیانییە هیشتا لەخەو هەلنەستایی یا تازە بەخەبەر ھاتوو و هیشتا نانی نەخواردوو و نەخۆی گۆپیو بەتتە قوتابخانە)).

کەگەیشتمە قوتابخانە و چومە پۆلەکەم، بینیم نساڕیش دیارنییە، دلم داخوڕیا، ترسیکی دلپروین ناخیھەژاندم: ((ئااااا ی خۆ ئەویش نەھاتوو. خوایە گیان ھەربەخیری بگیڕی، دەبێ ھیچ پووینەدابی؟!)) سەرپای ئەو پۆژەم بەپارایی وی ئۆقرەیی بردە سەر. لەدووھەم پۆژدا بەپای خەمەو کۆلانەکەم بری، بەھەست و نەستەو نیگام گرتە ئەملاو ئەولای خۆ، دیسان نزارم نەبینیەو و نساڕیش نەھاتبوو قوتابخانە. کەوتەم پشی خواردنەو و ختووڕە ی ھەزارو یەك شتم لەدەرەوون پسا: ((بچمە مالیان؟! نەچم. نا، بۆ من جوان نییە بچمە مالیان .. نا. ناچمە مالیان، واچاکە پرسیار لەوقوتابیە ی نزیك مالیان بکەم)).

بەتەوسەو خۆم گەیاندى و پرسیارى نەھاتنى نساړم ئاړاستە کرد. قوتابیەکە بە بزەییەکی سازگارەو و تى: ((پاستى ، لەھۆی نەھاتنى بئیناگام، بەلام ئەو نەندە دەزانم ئەو یەك دوو پۆژە میوانیکی زۆریان ھاتوو. خوایاربی لەچونەو ھەم بۆ مال، لە رپی خۆمدا پرسیارى ئەوت بۆ دەکەم)).

بەنەھاتنى لەسییەم پۆژەدا ،پەستى و نیگەرانى ھیندە بى تاقەتى کردم، بەجاری وروژام، بیرو ھۆشم جەم بوو، بەھەناسەییەکی ساردەو خۆم دەخیلی ھەمان کچەکە ی دوینى کردو بەتاسەو گویم بۆی رادیرا ھەوالیکی دلخۆشکەرم پی بیخشی، کەچی ئەو ھەر

نهیهیناو نهیبرد زمانی گه پاند: (بپوره . . دویئی هیشتا جله کانی بهرم دانه که ندبوو، سه ریپی چومه مالیان و پرسسیاری دیار نه بوونیم لیئی کردن، هه لبه ته کیشه یان له گه ل خزمیکیان هه یه و نساړ خوی دوورپوژه به سه فه ره چووه ته سلیمانی)).

به م هه واله دلم دانه که وت و دلم ئاوی نه خوارده وه . . خه م و په ژاره وه که ته میکی چرو خه ست گه ماروی دابووم، بریارمدا پاش ته واو بوونی دهوام، سه ردانی مال هه و هیان بکه م، که چی نساړ له زه نگی چوونه دهره وه ی وانهی دووه مدا په یا بوو . به بینینی ئوخزن و نه ختی هیور بوومه وه . . له تیرامانم بوی، مات و مه لولیه کی زوری لی به دی ده کرا، یه کسه ر تیگه یستم نه و کیشه یه ی بویان دروست بووه، کیشه یه کی گه وره و قووله که لکی ده ست لی دانی نییه . به شینه یی پرسسیاری نه و دواکه و تنه م لیئی کرد: ((نساړ گیان نه وچ خیر بوو نه و چه ند پوژه دیار نه ی بووی؟ به راستی غه ریبیم ده کردی)).

هه موو وه لامه که ی له چه ند وشه یه کدا کو کرده وه: ((میوانمان هه بوو . نه خووش بووم، بوم نه کرا بیم و هیچی تر)).

له ژیره وه به مونی له نساړ رامام، پیم به جهرگی خومه وه نا پرسسیاری پتری له باره وه بکه م، وه لی قورگم گیرا، ده توت ته لاشه داری به ری گه رووی گرتووم . هه فته یه کی ره به ق دوروو نزیک هیچ باسو خواسیکی نزارم نه بیست، دوا ی نه وه فته یه دووباره نساړ بزر بووه . . نار هه تیه کی قیزه ونم بووه میوان، به بیزاریه وه هانام برده وه به ره مان قوتابیه که ی جاری پینشوو . نه و سه ره تای چه ند قسه یه کی هه له ق و به له قی به توانجه وه تیگرتم ، زور به وقسانه ی دلگران بووم، به نیمچه توورپه ییه که وه پرسیم : ((باشه تو بو نه م قسانه ده که ی؟! سوودی تو له مه دا چییه؟!)).

خیسه یه کی لی کردم: ((کچی باش خوت له گیلی مه ده . بو ناکه نساړ قسه ی بو نه کردبی؟! له بی خه به ران که شککه سه لاوات، چما پیی نه گوتووی له وماوانه براهه ی ژن دینی؟!)) گرتیمه وه، له جیوه سپر

بووم، ده تگۆ له بانیکى بهرز بهردراومه ته وه، له دله وه به خۆم وت :
(ژن؟! ژنهینان؟! ژنهینانی چى یى؟! له نزار بترازى کى تریان
ماوه ژن بیى؟!))

چهند وشه یه کى په نگواردوى سه زمان له مه زیاتر بو پکىف
نه کرا، له ده مم دهرچوو : ((جا له نزاری برای بترازى، ژن بو کى دینن
که نه و ئیستا قوتابیه؟!)).

به لالووتیکه وه هه لیدایى: ((ئەدى من چى ده لیم؟! نه و برایه ی نسا
سى ساله له هه ولیر به ده ستگیرانه و تاكو ئیستاش ده ستگیرانه که ی
له هه ولیره. نووکه مالى کچه ده لین هیچی دیکه کچی خۆمان پاناگرین،
ده بی بیگوازنه وه، جا نازانم نه نجامه که ی به کوئ ده گا؟! به لام وه کو
لیزه وه له ویم زانیوه، نه و کورپه یان چونکه پۆلى شه شه، چاوه پروانى
ده که ن تا نه و چهند مانگه ی ماوه خویندنه که ی ته واو کات، نه و جا بو
ده گوازنه وه)).

ئه م قسانه ده توت تیریکی ژه هراوییه و جه رگم ده سمى، خۆم
شیلو نه کرد، بزه یه کى ده ستکردم نایه سه ر لیو: ((راسته که ی، وایه
نساریش هیندی سه رو گویلاکى نه و مه سه له ی لاشکاندووم)).

پووم وه رگیرا، پتت لیدابام ده ته قیم: ((ئای خواجه گیان، ده بی
ئه مرۆ پۆژ له کام لاوه هه لاتى؟! نه مه چیه گو بیستی ده بم؟!)).

به قورگی تال و دللى پر له رق و کینه، ملی پیم به ره و مال گرت به ر،
به ده م په ژاره و چاوی پر نه شکوه ریگه ی گه پانه وه م نه وه نده لا دور
بوو، وامده زانی قهت نه و رییه ته واو نابى. کاتیك پیم نایه حه شه
، دایکم و نیگاری خوشکم له بهر سیبه رى دارچناره که داینشتبون،
به بینینی من هه لسانه سه رپی و چاوه بله ق بوون. دایکم له جیوه
دهنگى هه لپری: ((کچم نه وه بووا زوو هاتیه وه؟! چیت لیقه و ماوه؟!
هیچ بووه؟! خو نه خۆش نی؟!)).

له گه ل هه لچوونى خه مه کانم، چاوم تیبری و به توورپییه وه : ((توخوا
گه ر وازم لى نه یه نن. نه خۆشم، هه موو نازای به ده نم ژان ده کا)).

نیگاردرکی به‌وه کرد، ئەو پەفتارەى من ئاسایى نییه و بى شک
 شتیکم لى قەوماوه . . دواى تاوی بەئەسپایى هاتە ژوورەوه،
 لەتەنیشتم هەلقونجاو بە هیواشەى دەستى خستە سەرشانم: ((
 گەلەکە، ئەوه کویت ژان دەکا؟! سەرت دیشی؟! کویت دیشی؟!
 حەبت بۆ بیئم؟!)).

خۆم تیکنەدا، نەختی دوور کەوتمەوه . . هەمدیسا خۆى گەیاندمى
 ، بە نیمچە حەپەساوییه‌کەوه لى مەر بوومه‌وه: ((کچى بۆ یەخەم
 بەرنادەى؟!)).

کەوتى: ((هەى شیتە . . ئەى من خوشکت نیم؟! دەى جله‌کانى
 بەرت داکەنە ئەوگریان و فرمیسک پرشتنەت لەچییە؟! نەختى هیور
 به‌وه، هەى لەمنت نەکەوى، بى غیرت)).

جله‌کانى بەرم داکەند، تاتین و وه‌زم دەبەدەندا بوو، کتیبە‌کانى
 سەرمیزەکەم تێهەلدا، چەند لاپەره‌یه‌کم لەکتیبە‌کان پەر پەر کردو دوو
 دەفتەریشم دراند . نیگار داها‌تەوه، توند هەردوو قۆلى گرتم: ((هەى
 هیچ و پووچ . . پیم نالیى خىو دەستى لیوه‌شاندووى یان هەر خۆت
 شیتى؟!)).

ناوچه‌وانم ئاگرى لى دەبارى، دەستى هەپه‌شەم لى شه‌قاند: ((من
 هیچ و پووچ نیم، چبکەم گەمژەو گیل بووم، پۆزى خۆى نەچوومه
 بنج و بنه‌وانى و دەستى خۆم بۆن نەکردبوو تابزانم وام لى بەسەر
 دى)).

نیگار پەنگو پوومى خویندەوه‌و بەقسەى هیخستم : ((دەى
 خوشکە ئازیزەکەم دەى . . دەبلى بزانی چی بووه؟! چ روویداوه؟!
 نزار ئەوماکەرە چ ناماقولییەکی دەرەق کردووى؟!)).

بەتوورپییه‌کی لەپادەبەدەر، کەلە گەلیدا هەموو لەشم کەوتە لەرزین
 : ((نزار ئەو فریشتەى باوەرم پیى بوو، سەرەنجام ژن دینى . . ئاااای
 پەشیمانم قسە‌کانى تۆم بەهەند هەلنەگرت و بەقسەم نەکردى)).

بەدەم قۆلپى گریانەوه خۆم فریادایە سەر دۆشەکەو بەرکەوه

دهستم له سه رشه فه که گیر کرد. . . نیگار به چه ساوی وه ستابوو،
به دهنگیکی کرخنه وه وتی: ((چۆن وایه؟!)).

به په نجی ئه سپی کوژه، فرمیسه که قه تیس ماوه کانی چاوم
سرپییه وه وه له مدایی: ((ئو ئه فهنده ییه، دهستگیرانی هیه. . .
دهستگیرانه که ی مالیان له هه ولیره و به ته مایه بیگوازیته وه. . . ئاااای
کابرایه کی هیچ و پووچ و درۆزن و قۆلپر درچوو، زۆر درۆی له گه لئا کرد.
. خو من زوو به م کهین و بهینه م بزانیایه، له یه که م پۆژه وه دهستم
له دهستی ده کرده وه و په فریگی باشم ده دایی)).

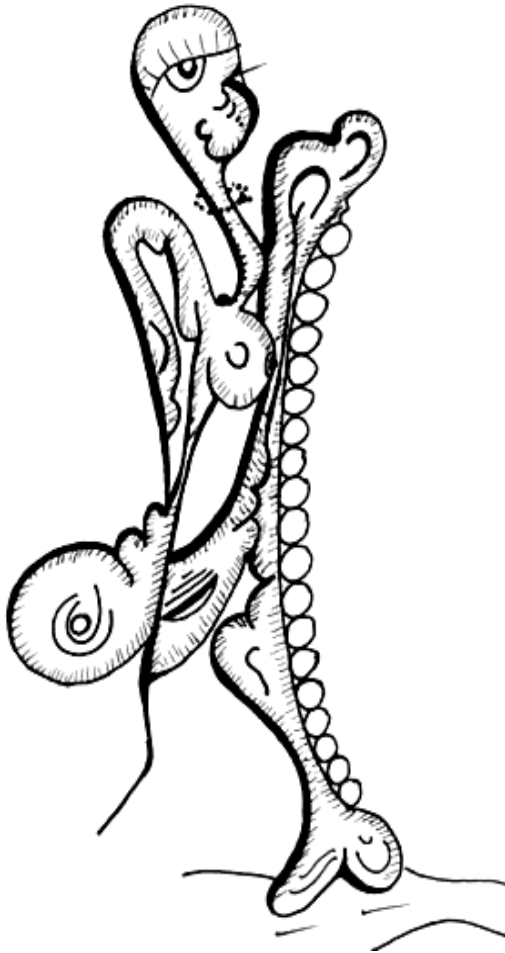
نیگار وه کو هیشتا ئومید و متمانه م لابیلتیه وه، به نه رم و نیانیه وه
وتی: ((کچی گه له گیان، کئی ده لئی ئه م قسه وایه؟! کئی ده لئی تۆی
ساده و ساویله که به هه له شته کانت وهرنه گرتوو ه؟!)).

به وپه پری باوه ر بوون به خو، وتم: ((هه له ی چی و ته ره ماشی چی؟!
گشت خه لک زانیویه و من دواینیانم. . . ئه و چاو مۆنی چاوحیزه، دوو
ههفته زیاتره له پری قوتا بخانه نایبینم. . له فیتی خوی ده گاو له
به رامبه رم دا خوی به چاو شوپرو شه رمه زار ده زانی. . به لام ئه و قه یناکه
, باشه بو نسا ر رۆژی له رۆژان ئه و مه سه له ی لا باس نه کردم بلئی:
خوشکم لیتی ناشارمه وه حارو مه سه له یه کی ئاوا هیه؟!)).

نیگار هه ر هاته سه ر زمانی: ((جانساری به سه ته زمان بلئی؟!))
له ده میم خوارده وه: ((ئوه ده لئی چی؟! چۆن بلئی چی؟! ئه ی
خوشکی نییه؟! ئه مانه به عائیله درۆزن و قۆلپر، هی ئه وه نین
باوه پریان پی بکری، دهنه ئه گه ر کچیکی شه ریف و راست گو بوایه ، بو
جاری له جارن ئه وه ی پی نه ده وتم؟!)).

نیگار نه ختی گه رده نه سپیه که ی هه لکراند، چه ند که ره تی دهستی
به سه ر لووتی داهینا، وتی: ((خوشکم گه له که . . ئیستا وه ختی ئه م
شتانه نییه و پیویست به و نا په حه تیه ناکا. . تو نابی به ته واوی بچیته
بنج و بنه وان، بزانی چی بووه و له م پوه وه نزار چی ده لئی؟! خو
هه موو شتی وابه ئاسانی ته واو نابی)).

لئوم توند به ددانه کانم کرۆشت، که سه رم هه لپری، به سه ربادانه وه
وتم: ((قسه ی تویه ..نا. هیچ مشکيله نییه، باوایی)).

پوژی پاشتر به دلی پر خه م و جه خاره وه له گه لّ خودا ریگا که م
به ره و قوتا بخانه پیچاوه، داخیکی بی شو مار گیانی گرتبووم، له ناکاو
نزارم لی دهر که وت، به شه رمه زاری دهنگیکی پر له کپوزانه وه:
(به یانیت باش گه لاویژخان)).

به واقعی و پرماوه وه له جی خوم چه قیم، چاویکی خه فه تاوی لیلم
دایی، ویستم به سه ریا هه لشاخیم وتیر جنیوی بکه م، هر چه ند رقیکی
کتو پر دایگرتم، پووم سوور هه لگه را، به لام که پووه پر نازاره که ی
ئهوم دی، دلّم نه رم بووه، رقه که م خیرا ته نییه وه، ههستم کرد ته زوی
ساردی تاسه ر ئیسکانم کاری کرد، ورته م له ده مه وه دهر نه هات و

دریژم به وریژه ودها . نزار، تاسابوو، ویستی دهست هه لبرئ و قسه یه ک بکا، وشه له گه رووی دا چه قی بوو . کاتی گه یستمه قوتا بخانه، ئه و ریژم به دلته نگی و دووره په ریژی وه ک مانگرتنی له قسه کردن به ری کرد، نزار چه وسه له ی له بهر برابوو، به دهم پارانه وه، ری پی پیگرتم: ((تکا ده که م گویم لی بگره باباسی کیشه که ت بو بکه م)).

به بی تاقه تییه وه چاوم هه لبرئ، له ناوچه وانی رامام: ((دوای ئه وه ی کار له کار تراز؟! تازه دوای چی؟! گه ر باسی بکه ی یان نا، نازانم باسی چیم بو ده که ی، له . . .)).

داچله کی، توند دهستی نایه سه رلیوانم وقسه که ی له دهم قوستمه وه: ((من له هندی شت هه ق به تو ده دهم، به لام هه ندی شت هه یه پیویسته بیزانی . جارئ گویم لی بگره، بزانه چی ده لیم؟!)). زه رده خه نه یه ک، لیوه باریکه کانمی کشان، به هه لپه یه که وه: ((چی ده لپی؟! ئه وه نده ی بیزانم نزاری برات به ده ستگیرانه ده دستگیرانه که ی له هه ولیره، دوای ته واو بوونی خویندن ده یگوازیتته وه . ئیدی له وه بترازی، شتی تازه چی هه یه؟!)).

نزار په نگی دهم و چاوی تی کچوو، به شپرزهییه وه هه لیدایی: ((گه لاویژ گیان پیویسته له راستیه کان بگه ی . ئه وقسانه ی بو تی ده که م قسه ی خو من، هه لبه ته نزار بو ئه و کیشه ی ئیستا له ژیری دا ده نالینی، هه رگیز ئه و کچه ی خو ش نه ویستوو به خه یالی دا نه هاتوو خو شی بوئ . باو کم خوشکیکی قهیره ی هه بوو، له ماله وه له گه لمان ده ژیا، ته مهنی له ۳۵ سال به سه ره وه بوو . له بهر گه وره یی ته مه نه که ی، هه موو که س نه ده هاته خوازینی تا نسیمی هه لسا، مایک له هه ولیر هاتنه داخواری، باو کم پارزیبوونی خو ی بو ئه وخزما یه تییه نیشاندا، رای مامیشم ئه وه بوو نابی ئه و خوشکه یان به به لاش بدنه شوو ده بی له نوژدها بنپشکیک وه رگرن، له م نیوه نده چونکه مام کوری گه وره ی نه بوو، ئیمه ش ته نها نزارمان بی ژن و مال بوو، زوریان هه ولدا نزار

پازیبی کە ئیستاوئە و کاتیش ئەو برا بەستە زمانەم هەردە بیوت: ((من ژن ناهینم و کچیکم ناوی ئەیناسم و نەزانم چۆنە و چۆن نییە)) . کیشە کە لێرە دایە بێ پرسێ نزار، ردین سپیەکان کۆ دەبنە وە بە وە کالەتی ئەو، کچە مارە دەکەن، ئیستا ئەو خوشکە ی باوکم خاوەنی دوو مندالە و کەس و کاری کچەش دەلین: ((ئیمە چیتەر کچی مارە برپا ناگرین، دەبێ نزار بە زوویی دەسگیرانی خۆی بگوازیته وە)) هەرایە کە یان لە بەر ئەو یە دەترسن نە وە کو ئەو بڕایەم دوورۆژی دی چوو کولیە، پێی پازی نەبێ چونکە کچی وان نە خویندە واره و کابانی ماله وە یە . هەر لە و دوو هەفتە ی پابردوو چەند جار دانیشتنی بە کۆمە لیان کردوو، هەر پەشە دەکەن گەر ئیمە بە کچیان پازی نە بین، ئەو ئەوانیش ناچار دەبن خوشکی باوکم تە لاق دەن، جافە رموو خۆت حوکمە، بزانه گوناھی نزار لە مەسە لە یە چیبیە و چ تاوانیکی هە یە بێ پرس کچیکی لی مارە بکری بێ ئەو ی دوورو نزیك حەزی پێبکا و خۆشی بوی)) .

کە مێ دلم ئە هەون بۆو: ((ئە ی باشە بۆ ئەو بڕایەت لە یە کە م پۆژە وە پاشکاوانە پێی نە و وتم من بە دەسگیرانم تا من بە پێی خۆم و ئەو بە پێی خۆی بپۆشتایە؟!)) .

نساڕ بە و پە پێی متمانە، زمانی گەراند: ((ئاخر گیانە کە م، بە پاستی نزار تۆی خۆش دەوی . لە ناو هەموو ئەو سەرئیشە و گرفتانه پێی و تووم پیت بلیم ئەو نایەوی تۆ لە دەستدا، هەر چەند کیشەکان قوولتر ببنە و)) .

بە تەسە وە پرسم: ((چی ی؟! من لە دەستدا؟! بۆ، چی بوو؟! ناکا بلی من لە بەر خاتری تۆ واز لە و دەسگیرانە م دینم؟! ئا فرە تیک تە لاق بدری، ئە مە چیبیە، لە پیناوی منە؟! . . نا . قەت ئە مە قابیلی قە بولکردن نییە و هەر گیز بە مە پازی نا بم، پێشتر چۆن بە نە زانی چوو تە ناو ئە مبابە تە پرتە م و مژە، بائە واش بە نە زانی لی دەرچی، ئە و کات بۆخە م و خە فە تی منیش خوا گە و رە یە بیر لە ژیا نیکی تازە تر

بکه مه وه)) .

* * *

نساڕ یه که یه که ی ئه و قسانه م ده گه یه نیتته نزاری برای . نزار شیٔ و

شپرده بئ، نه یده زانی چیبکات؟!
واز له من بیئئ ئه وه به جاری
له ناخه وه ده پووخی، خو ئه گه ر
ئه و کچه ش بیئئ، خراپتر، ئه
وسالهی خویندویه تی، هه مووی
له ده ست ده داوتا ته مه نی ماوه
دوور له سوژی ئه شق و ئاره زووی
راسته قینه، ژیا نی خیزانی ده با ته
سه ر. . منیش له ناخه وه
گرگرتوو، به هه مان چه شنی
ئه و، تووشی داوی خو م بوو بووم،
نه مه زانی چی بکه م؟! بخوینم یا
بیر له وبکه مه وه؟! .

باری بژئوی مالمان هه ر وه کو
جارانه وه ژان و ئازاری
خوشه ویستی بالئ به سه ر هه ست و
بیرومی شکما کیشاوه، نازانم هانا
ببه مه به رکئ و بیزاری و توورپه یی
ناوه وه م پوژ به روژ په ره
ده سیئئ، تادواشت بریاری خو م دا
بو دوا جار قسه ی له گه لدا بکه م و
به یه کجاری سنووریک بو ئه و
په یوه ندییه دانیم که ده میکه
له نئوانماندا یه .

بە يانى پۆژى پاشتر، بە نىسارم وت: ((من ئەمپۇ دواى دەوام لە گەلت
دېمە وە مال، دەمە وى چاوم بە نزارى برات كە وى، هەندى قسە هە يە
حەز دەكەم لە گەلى دا يە كلالى بکە مە وە)).

نىسار تە زوويە كى خۆشى بە لە شى داھات، بە خۆش حالئە وە: ((
بە هاتنت بە ختە وەر دە بم)).

وانەى پېنجە ممان خویند، لە گەرانە وە پېم بە جەرگى خۆمە وە نا،
چوومە مالىان. . لە ویش لە يەك لە ژورە كان چاوەرپى هاتنى نزار بووم
كە تازە لە دەوام دە گەراو. . نزار پىنى نايە ژورە وە، منى بينى،
بە پوويە كى خۆشە وە بە پىرمە وە هات، وەلى ئۆقرەى لە بەر هە لگىرابوو،

نايگوزامه وهو له نۆژهندا كچيكي ديكه م خوښ دهوئ؟! ئايا باوكت بهمه پرازي دهبي؟! ئه ي هه لويستي مامت بهچ ئاقارئ ده پوا؟! نازانم گوناھي ئه و پپوره بهسته زمانه ت له سه ر ئه م كيښه چييه به دوو منداله وه ته لاق بدرئ؟! تيناگه م، نازانم ئه مه چ بير كرده وه به كه و توچ به شه ريكي؟!!).

وه كو تيرئ ناخي بسمم، به سه ركونه وه دريژهم پيدا: ((خه تاي كه س مه گره . هه موو خه تاي تويه . ئيستا خه يالت خاوه بته وئ به م قسه فيشال و هه له قو به له قانه بمخه له تيني . خو ئه وانيش هيئده منالكاره نين تو به ئاساني كلاويان بنه ييه سه رو پييان رابويئ؟! ئه مه كه ي حاله ؟! ئه وه شت له بيرنه چئ تو قوتابي وبه وده رسه گرانه ي شه شي زانستي چون ده تواني نمره به كي باش بيئي؟!!).

نزار وشك هه لات، پر به گه رووي قيژاندي: ((كچئ ئه وه تو هاتووي دهر دم تيمار كه ي، خه مه كانم كه م كه به وه ؟! يا هاتووي سه ركونه م كه ي و پيم بلئي ئه مه هه له كانته ؟! من وا بو ت دهر پيسم ده ليم: هه له م . ئه ي باشه بو تو ناپرسی، نالي ئه مه گشتي تاوان و به زمي باوك و مامته بويان داناوي . خوژگه وام نه ده بيئي، دل م خوښبوو ديده ني ت خه م و نازاره كانم سووكده كا، به لام به داخه وه)).

نه ختي دامام، ئه گه ر خو م نه گرتايه له وانه بوو بمدايه ته هار په ي گريان، له ناخه وه به خو م وت: ((من ده زانم قسه كانت راست و دروستن، ئاخه گوناھي منيش له مه دا چيه ؟!!)) ده ستم گه يانده به ر زولفي خاوم : ((نزار جوان گويم لي بگره، بزانه چي ده ليم ؟! من بو ئه وه هاتووم پي ت رابگه به نم بليم به سسه، بي پر ه وه، ته واو، ئيدي خه ري كه تيك ده چم و له پيستي خو م دي مه دهرئ چي تر به رگه ي ئه و وه زعه ناگرم، ده مه وئ نه ختي به سه يمه وه، بخو ينم . بخو ينم بخو ينم)).

ئه گه رچي له دهر وونه وه ته واو تيكش ابووم، خو شم ده ويست، وه لي ناچار يش بووم سنوورئ بو ئه و په يوه ندييه دانيم گه ر به زه ره رو زياني

نەبوو، نەمزانی . . بەلام پيىم بلى: تۆ بۆچى لەمن ناگەى، بۆ،
بۆ؟!)) .

قسەكەيم لە دەم قۆستەو: ((كيشەكان ئاليرەوہ سەر ھەلدەدەن .
فەرموو من وتۆ لەم پۆژگارە نەتوانين لەسەر شتيك ريك كەوين،
ئەى لەدوارپۆژ چۆن ريك دەكەوين؟! تۆ زوو ھەلدەچى و توورەى، وا
چاكە ھەريەكەمان بەپيى خۆىدا بروا، تۆ دەسگيرانى خۆت لەبەر من
لەقيسەخۆ مەدە . بۆ منيش، باسندانم بگاتى، خوا گەرەيه)) .

سىماى نزار پەنگى مردوانى لى نىشتبوو . . حيرس داىگرت، بەچەند
ھەنگاوى ليم نزيك بۆو، بەورەيەكى رووخاوەو نەپاندى: ((باشە
ئەى دل؟! ئەى ئەو دەروون؟! ئەى ئەو خۆشەويستى گەرەى
لەنيوانمان خولقا بوو، ھەموو ئەوانە چ لى دەكەى؟! پيىت خۆشە
بەباچن؟! دلئ دەتوانى لەبىرم كا؟! ئەى من چۆن لەدواى تۆ شپيىت
نەبمو بەدەشتى نەكەوم؟! تۆ منت فيرى خۆشەويستى ژيان كرد .
كاتيك تۆم ناسى، وامدەزانى تازە لەدايك بوومە، ئيىستاش دەتەوى ئاوا
سووك و سانا دەسبەردارى يەكدى بين؟!)) .

خۆم سرك كرد . . تاسام، ويستى بۆ يەكەمجار دەم بيىنتە دەمم . .
پەلەقاژەم پيىكەوت، رەنگى دەم و چاوم سوور ھەلگەرا . .
بەشلە ژاويىو پيىم وت: ((دووركەوہ . . بى ئەدەبى نەكەى . . دەى
دووركەوہ . . وازم ليىبىنە ، ئەو دوا جارە پيىت دەلیم بەينى من وتۆ
تەواو . . لەوساتەوہ من وتۆ ھيچمان لەنيوان نەما . . من خواحافين)) .
نزار وەكو پەيكەريكى بيىگان، دەمى بوو بەتەلەى تەقيوو،
لەجيوە چەقى، منيش وەكو رەھيئەى باران فرميسك لەچاوم دەھاتە
خوار، بە دەم گريانى غوربەتەوہ، ژوورەكەم جى ھيشت و گەرەمەوہ
مال .

کات خیرا دەرپوا . پرووداوه کانیش له جیی خویان دهمیننه وه . له زاری یهك له دهسته خوشکه کانیم بیست گوايه نزار ئه و ماوانه جوولای پیکه وتوو، غیره تی داوه ته به رخۆ، به کلۆجی وهك هه رمروقیك ئازادانه بیرو بۆچوونی خوی دهرده برپی و چیدی نایه وی له ژیر دهسه لاتی برپاری باوك ومامی بمینیتته وه، بۆ ئه و مه بهسته خوی دهگه یه نیتته کچه دسگیرانه که ی وبی پهر وا پیی ده لئی: ((ده بی بمبووری ، من له بهر ئه وه ی دلم به کچیکی تره وه یه و خوشم ده وی، هه ز ناکه م بتگوازمه وه)) . له لایه کی دیکه وه زۆر له باوکی ده کا که هیچ چاره یه کی نییه ده بی دهست له وکچه بکاته وه، ئاماده شه بی به رامبه ر ته لاقی بدا

تا پورره که ی له مالّه میرد بمینیتته وه و مالی لی تیک نه چی .
 مامی سهره تا مهندیکی دلتوقین بوو، به ئامانی خوی به رزهفت
 نه ده بوو، کردبوویه گه ره لاوژی: ((ئهمه شتیکی مه حاله . . نابی .
 . ناکری . . چوی ده بی خوشکمان به به لاش بو خه لکیبی و هیچ پاره و
 پولیک وهرنه گرین؟!)) دواچار ململانیکه تیژ ده بی و به بره پاره یه کی
 که م، دیتته ژیر باره وه .

نزار خه میکی ژه هراوی کوشنده تری ده ئالیتته دل و میشک و هه موو
 شتیکی له بیر ده باته وه و له گوره پانی ئه و کیشه یه ده ست به تال
 ده مینیتته وه، ئه ویش له ده ستدانی من بوو، سالیک به سهر ئه و دابرانه ی
 نیوانمان تیپه ری، دوورو نزیک هیچ شتیکمان له مه پ یه که وه نه زانی .
 من سه رکه وتوانه قوناعی شه شی ئاماده ییم بری و له کولیزی
 په روه رده ی موصل - به شی زمانی ئینگلیزی وهر گیرام . نزار
 له په یمانگه ی هونه ره جوانه کانی هه لیر ناوی دهر چوو . نزاریش
 به هوی ئه و کیشه مه کیشه ی له قاجی ئالابوو، نه یتوانی پولی شه ش
 بری . .

خویندنی کولیز به نه بوونی گه لی زه حمه ته، مروقی به جهرگی ده وی
 خوی له به ردا بگری . به هه ر په زاله ت و کومه له مه رگیه ک بوو، توانیم
 قوناعی یه که م بریم، به لام به قه ناعه ت وئارام گر تینیکی له
 راده به دهر، سه ره پای ئه وه ی له به شی ناوخوی کچان ده مامه وه و
 رۆژانه م به خه رجییه کی زورکه م ده برده سه ر .

له ده ستپیکی سالی داهاتوودا، بیرو هۆشم به وه وه خه ریکما، چۆن
 ئه و ساله ش بی کیشه و له مپه ر له گه ل هاوړیکانی سالی پيشوو،
 خویندن ته واوکه م؟! خۆشه ویستی نزار به جارئ له دهر وونم
 پووکا بووه، ئه گه ر چی جار جار دلّم هه ر ده مه ی به نه زمیک ده یکوتا،
 خه یال ده یبرده مه وه، نقومی ناوخۆم ده بووم . زامه کانم ده کولاره .
 . ده نیو ئه و هه للاو زه ناو زایه له دا به رقه وه ده موت: ((به راستی

سەيرە، بلى ئەو ھەقىقەت بىر لەچى دەكە يەو ە؟ ! كەس نا نزار . ئەو كورە بى ۋە فاو بى ئەمەكەى شايانى ئەو نىيەنەك بىر كوردنەو، بەلكو ھەر ناوئىشى بىنى . بەدەست كەس نىيە دەفتەرى چارەنوسمان لەئەزەلەو چى تىدا تۆمار كرابى، ئەو يەو ناگورپى، جا ترش بى و تالبى دەبى پىشوازى لە ۋوداوەكان بگەين).

بەپى ياسا دەبى جل و بەرگى كۆلىژ قەمىسى سى و تەنورەى رەساسىبى، ئىمەش چونكە لەمالەو ە بارى بژىوى و قوتى پۆزانەمان خراب بوو، سالى تەنھا دەستىك جلم دەكرد، ئەوئىش قەمىسىكى سى و تەنورەيەكى رەساسى بوو كەجوان لەگەل ئەو جلا نە دەگونجاوم و سەرنجى زۆرىك لەكورانى ئەو بەشەو بەشەكانى ترم پاكىشابوو، ھەرچەند دەستى خۆم سوتاندبوو بىراى بىر ئىتقان بەكوران نەكەم، كوران ھەموويەك پىرن، ھەموويان قۆلپو درۆزنن، بۆيە ئەو ەى بەلامەو ە گرنگبوو خوئىندنەكەيەو پەلەم بوو رۆژى زووتر بەسەركەوتوى تىايدا دەرچم . ئەفسوس ديسان رۆژگار بەرۆكى گرتەو وازى لى نەھىنام . بەيانىيەكيان ئا و ھەوا بەرەو ساردى پايز دەچوو، شەقامەكەجمەى دەھات، گفەى ئۆتۆمبىلى خىراو زرمەى ھۆرىنى بەرز، گەلاى درەختە مەزنەكانى دەھىنايە ھەژان، ھەتاوى پايز بەھەموو تىشك و ۋوناكى خۆيەو دەورويشتى داگرتبوو، تۆزىكى ورد لەپووش و پەلاش ھەلدەستا، گۆرەپانى كۆلىژ پىر قوتابى بوو، ھەستەم بەلەرزەيەكى فىنك ونەرم و لەزەتتىكى شىرىن كرد وا دەستە دەستە كورپو كچ لەيەك خىر بوونەتەو، بەدەست خۆم نەبوو، پۆندكى سۆزۇ ئەقىن پڑايە چاوم، كاتى لەسوچىكى گۆرەپانەكە چەند كەسى بەيەكەو ە دەستابووين باسمان لەو قوتابىە تازانە دەكرد كەسەرەتاي ئەمسال ۋەرگىراون و ھىچ نازانن . پىرتا و سەرم ھەلپى، گەنجىك بەرچا و كەوت ئەو ناؤمىدانەو بەدوچاوى توورەو ە ناگىبارانم دەكا، وچانىك لىدىمان نۆرى، رەنگو ۋوم گرزو ئالۆسكا، بەرچاوم

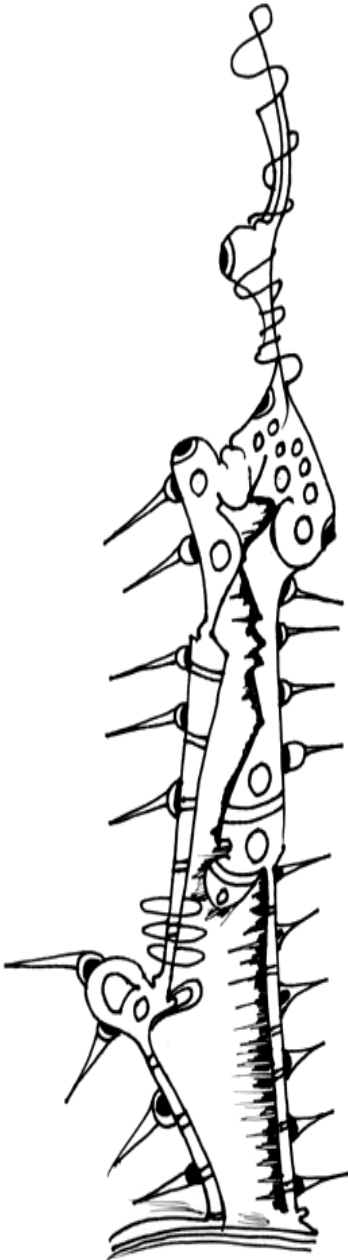
لئل بوو وائو خه ياله پر شه رمه له خو ده ته كنيم، خه يالم هه لفرې
: ((ناي خوايه گيان ئه مه خه ونه يا خه يال؟! يا من چاوم پيشكه و
پيشكه ده كا؟! ناي، خو يه تي، نزار بوو. نزار چ ده كا ليړه؟! چ
ئيشي هه يه؟! كئ گه ياندوويه تيه ئيړه؟!)) .

هه ريه كه مان له جيوه تاساين. من هيچم بو نه ما جگه له بي
دهنگي و ترپه كاني دلم به گورتر لييان ددها، دووباره نه نديشه م بو
ئو ساتانه هه لفرې كه له كولاني مام عه زيز يه كديمان ددهي و سه يري
يه كمان ده كرد. ئه مه تيرئ بوو قه تماغي بريني رابردوومي زامدار
كرده وه. نزار هه ناسه يه كي قوولئ هه لكيشاو به په له پروزي ئه و
شوينه ي جي هيشت. سهرم به سهر سينگما شو پر كرده وه، ديقه تم دا
خه لكه كه سه يري يه كتر ده كنه، دلم داخوريا. هاورپكانم به توانجه وه
چاويان تيبريمو پلاريان ليدام: ((هاللا، ئه وه دالغت له چي داوه؟! ده ي
بلي. ده ي بائيمه ش شتيكي له باره وه بزاني)) .

مه چه كم هه لبري، بينيم سه عات ژميرو ده قيقه ژميړه كه م
ليكترازون، بي باكانه وتم: ((كه مي دلم ته نكه، هه ز ده كه م ته نها يم. .
به يارمه يتان)) پيم هه ليئاو رووه و باخچه كه ملم نا. له وي له سهر يه ك
له كورسيه كان دانيشتم، وه كو شيت كه وتمه چاوگيران. به دواي
كئ؟! به دواي نزار. ئه وه نده ي چاوشلبوو به ملاو به ولاي خو م
بپوانم، ئه وم نه ديبه وه. دلنه وايي خو م كرد: ((ناي كوره خو ئه وه
نزار بوو. باشه ده بي ليړه چيبكات؟! كئ هيئاويه ته ئيړه؟! ناكه
ناوي ليړه هاتبيته وه؟! نا. باوه پ ناكه م. ناي خوايه گيان ئيستا
چيبكه م؟! وتم ئه وه له بيرم كردو تا هه تايه له كولم بووه، كه چي
له مه ودوا ديته وه بهرچاوم. نا. باوه پ ناكه م)) .

له لايه ك دلم ده گوشرا به وهاتن وديتنه ي نار هه حه ت ده بووم، كه چي
له لايه كي ديكه وه دلگوشاد ده بووم بيبينامه وه و جاريكي دي دواي
تيپر بووني ئه و ماوه دورو دريژه، چاوم پيي بكه وي. پاسته نان

بیٽه دووڪه رت، چاڪ
 نابیٽه وه، له وانه یه نزار
 ئیستا ژنی هیٺابی و مندالی
 هه بی. . ئای نه فام و شیٽم،
 بزانه کاتی خوم به چپییه وه
 ده کوژم؟! بلای چیم
 داوه تی؟! چاوی دهرده هات
 ، باهره لیڙه بخوینی، حیسابی
 سه گیشی بو ناکه م. . نه و
 له مالی خووی و من له مالی
 خوم)).

سروشتی زانکۆ وارپسکاوه، به دهست من و تو نییه، که سیک ئاگای
له مه حمودی بی زه والیش نه بی، یه کیك هه یه باسی بکا، بویه
له هه لدا نه وه ی لاپه ره کانی گه نج و کۆلیژه کان، به تایبته له مه پ قازه
تازه کانه وه، بۆم ده رکه وت نزار ناوی له به شی بايالۆژی ئه و کۆلیژه
ها تۆته وه که من دووه مین ساله ده رسی تیدا ده خوینم. زوو زوو
یه کمان ده بینى. له جار ان خراپتر به ده رکه وتنى له هه رشوین و
جیگه یه کدا، په ستی دا یده گرتم، به چاوی رقه وه ته ماشام ده کرد . .
هه ر کاتى سه یری بکردبامایه، ئه وه یه کسه ر لچم لی هه لده ئینا، بریاریشم
دابوو له ئاستی دا سل نه که مه وه، به توندی به ره نگاری بووه ستم. زور

جار وا خۆم نیشان دهدا سهرم به سهر كتيبيك شوږكردوته وه
 خهريكي خویندنه وه م، ئه ویش ساتيک چيه جي به خوی نه ده گرت،
 بي ترس وبیم له بهرام بهرم ده وه ستا يا داده نیشته وبی شه رمانه
 سه يری ده کردم، چاوه کانی بو هه ر نياگايه ك كۆمه لي تيشکی
 خوشه ويستی و سۆزه هستی لي ده رباری، جار جار سه رنجی قوولمان
 تيک ده ئالا، كت و وپر سهرم داده گرت و خۆم ليی كه ر ده کرد، كه چی
 هه رتاوی دوان بو، نه مده توانی به رگه ی موگناتيسي چاوه کانی بگرم،
 سهرم هه لده بپری و چاوم له چاوی به ته له و يه کانگير ده بووه .

يه ك دوو مانگمان به م جوړه به پری کرد . پوژيکیان به ره وه هو لي
 خویندن هه نگاومده نا، نزارم كه وته به ريبين، هاته پيشم .. دوش دام،
 به تالوو كه وه لي م پارايه وه وه به چرپه دای به گويم: ((پوخسه ت هه يه ؟!
 ده توانم قسه ت له گه لا بكم ؟!)).

روخسارم تيک ترشا، به په شوکاوييه وه: ((نه خير)).

پيم هه ليئا بړوم، ده رفه تی ده رچوونی پی نه دام، ناچار وه ستام و
 به مه كره وه سهرم هه لپری، وه كو گه واله هه وریکی ته نکی هاوینه
 بپه ويته وه، په نگم هه لپزپكاو ده مم هه ليئا: ((جوان گوی بگره . .
 وابزانم هه چ قسه يه ك نه ماوه تا قسه ی له سهر بكه ين . تكايه پيم
 به رده، بړوم)).

نزار كه وته ده خاله تم: ((ده ستم دامینت، ئه وه ی من کردم، تو
 مه يكه . . داوی لي بوردنم هه يه، ده مه ويی يه ك دوو قسه ت پی بليم،
 به س هه ستم لي راگره بزانه چی ده ليم . به هه قيقه ت ئه مه گوزه ر
 نييه من و توی تيا ده ژين ؟!)).

لچيكم لي هه ليئا، ئاوپيکی چه پ و راستم دايه وه: ((گوزه ری چی و
 ته پماشی چی؟! پيم خوشه بزانی تو واهه لئه خه لتيی كه ته ماشات
 ده كه م، ئه وه حه زم لي کردوی و وه كو پيشان خوشم ده ويی؟! نا . .
 هه رگيزا و هه رگيز من ئه و گه لاويژه نيم تو له كه ركوك ناسيوته . . من

ئىستا مروفىكى ئازادو سەربەستم، ھېچ شتى نازانم تەنھا ئەوئەندەى بىزانم، لەناخەوہ رقم لىتە، نامەوى بچمت ببىنم)).

بەم قسانە شلەژا، كەوتە دەم جوولاندن، نەختى خوى ھىناو برد، خوى گىف كردهوہ: ((نا . نا، راست نىيە . تۆ چاوەكانت وانالى، لەچاران زياتر منت خوش دەوى، منىش وەكو تۆم . من بەمە پازىم بلیم بەلى خەتای من بوو، بەلام ئىستا . .))

وہك خۆم لەبەر ئازارىكى زۆردا گرتبى، پتر تىپرامام، نەمەيشت قسەكەى تەواوكات، قۆل و باسكم لى ھەلكردو بەتوورپىيەوہ بەسەرىم دا نەپراند: ((چى؟! ئىستاچى؟! ئىستا ژنت ھىناو، جا يا ئەوہتە مندالت ھەيە ياخود ئەو دەسگىرانەت تەلاقداوہ، لەمەبترازى شتى تازە چى ھەيە؟!))

نزار سەرى خستە ناوہەردوو لەپىيەوہ، ماندوانەو بەتۆزى ھىوربوونەوہ: ((نەخىر . تۆ لەمن ناگەى، من دەسگىرانەكەم تەلاقدا، ئىستا ئەوہى كىشەيە نىمە . باشە؟!)).

بەحىرسەوہ بزەيەكى دەستكردم بۆ ناىە سەرلىو: ((ئەى من چى دەلىم؟! سەربارى ھەموو ئەمانە، بىگومان پوورەكەشت بەدوو مندالەوہ تەلاقداوہ، وانىيەى)).

بەوپەرى باوہر بوونەوہ، بەھىمنى و لەسەر خو وەلامى دامەوہ: ((نەخىر خوشبەختانە ئەو تەلاق نەدرا . ئەو لەمالى خويەتى، دوورو نرىك پەيوەندى بەوكىشانەوہنەما))

چاوم برىيەچاوى، بەتوورپىيەكى زۆرەوہ ھاوارم كرد: ((دەك سەرا لەئەقلىت . ئىنجا دەلىى چى؟! باشە چىبەكەم؟! تەلاقت داوہ، نەداوہ ئەو پەيوەندى بەمنەوہ نىيە . من ئەوئەندە گەمژەو ساويلكە نەماوم خەفەت بخۆم، پشى بخۆمەوہ . گویش بەوہ نادەم ئايا تۆژن دىنى يا ناھىنى يا تەلاقى دەدەى، ئەمانە پەيوەستن بەژيانى تۆوہ . . . تەكا دەكەم وازم لىبىنە، ئەستەمە منو تۆ جارىكى دىكە بتوانىن

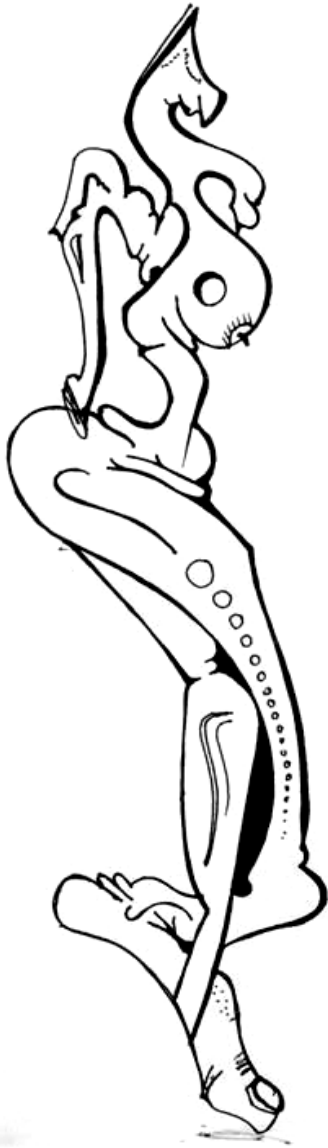
خەنى و خۆشى وەك جارى جاران پيڭكە وە قسە بکەين، تى گە يىشتى؟! من ژيانى تايىبە تى خۆم ھەيە، قە بولناكەم كەس لىمى تىكدات يا لىمى زە و تكا)).

لە ھيڭرا گورج و گۆل ھەنگاوى دزانە مناو تىپە پريم. نزار بە دلشكا و يىيە وە ھەكو بينايەكى گە و رە لە ژير تە مە لە كە ي بړوځى، زور تىكچوو، وروژا، نەيدە زانى پووبكاتە كوئى و سەرى كاسى بۆ كام مە نزل ھە لگري؟! منيش بى دەسە لاتانە و سووك و سانا بەرە و باخچە كە داغل بوومە وە، لاتەريك لە سەر كورسيەك دانىشتم، فرمىسكە كانى چاوم دەيانويست بىنە خوارە وە، خۆم گرت و بە بى دەنگى لە لە ناخە وە كە و تەمە كە فو كوئى گريان و فرمىسك رشتن.

نزار شىت و ھار ببوو، چەند جاريكى ديكە ھاتە پيشم و پرى پى دەگرتم، بە دەنگىكى نزمى پر بە زە بىيە وە دەيوت: ((خۆشتم دەوى. ناتوانم لىت دابريم، خۆشتم دەوى)).

ھەول و توانا كانى لە پازى كردنى دلى مندا بى ھودە بوو، خۆم لە گورە نە دە برد، وام نيشان دەدا دلەم بە كورپىكى ترە وە يە ئە و يش ناوى ئە حمە دە و لە ھە مان بە شى ئىنگليزى دا يە، ئە حمە دە ھە ندە گيلۆكە بوو، بە و پيگە نين و بزە و خە ندە ي بە دە م يە وە دە خە نيمە وە، وايدە زانى ئە وە دونيا كۆتايى پيھات، من بوى شىت و شېر بوومە و خۆشتم دەوى، واش نە بوو، چونكە ئە و سينا رىيۆ يە تە نها لە دژى نزارو بۆ ئازاردانى دەروونى ئە و بوو.

ئە حمە دە يزانى نزار لە دە و رم دە گە پرى و بۆم سوتا وە، زوو زوو دىپرسى: ((ئە رى گە ولايژ خان ببورە نازانم بلىم چى؟! ئە رى تو و كورپە چۆن دە ناسى؟! خە لكى كوئىيە؟!)).

به گالتو و لاقرتییو،
 گهرماو گهرم ده موت: ((ئو
 مه لعوووننه له که رکوکوه
 ده ناسم، خوشکه که ی
 براده رمه)).

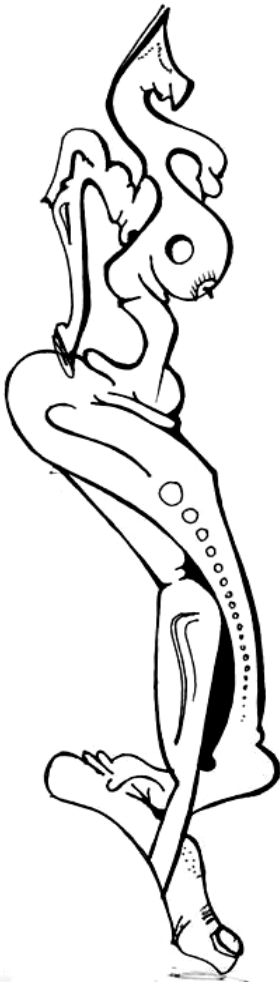
ئه حمه د ئو ماوانه وه
 بلایی زۆر زان ببوو، درکی
 به وه ده کرد منیش نزارم
 خوش ده وی، به تایبته کاتی
 نزارم ده بینیی، بی هیچ
 مه به ستیک بابته تی جیا جیا و
 لابه لام له گه لی ده کرده وه
 و گرنگیم پیی ده دا، گوایه
 خوشم ده وی)).

ته زوو یه کی پر له زهت
 به ترس و شه رمه وه به هه موو
 ده ماره کانمدا میروولیی
 ده کردو گهرم
 داده هات، چه ندی ده کردم و
 ده مکۆشا نزار یه خه م
 به ردا ت، هه ر یه خه ی
 به رنه دام.

نزار هه رکاتئ ئەحمەدی ببینیایه، غیره ی لی دەکرد. . به پکیکی
خهست و خۆله وه، لیی مۆر ده بۆوه، که چی هیچیشی ده رهه ق پی
نه ده کرا، ده شیزانی ئەو کوره بی خه تایه وه موو سووچه که
له منه وه یه و، ته نها وته نها ده مه وی ئازاری ده روونی بده م. . پۆژانه
وه کو خۆ خۆره خۆی ده خواره وه و ددانی ده چیره وه ده بردن.

قۆناغیکی ترمان به م شیوه یه بری . . من چومه قۆناغی سی یه م و
نزار چوووه قۆناغی دووم بی ئەوه ی چ تروسکاییه کی ئومید و
خۆشیمان له نیوان به دی بکری، ئەوه نده ی دلپه قیم له به رامبه ری
ده نواند، ئەوه نده ی تر له ناخه وه بۆی ده پوو خام و زیاتر له جاران خۆشم
ده ویست، نه شم ده ویست نه ینی ئەو مه ته له ئاشکرا بکه م، چونکه
هه موو ئەوه رایه م تۆله سه ندنه وه بوو له و درۆیانه ی رۆژی له رۆژان
له گه لی دا کرد بووم.

پۆژگار هات و چوو . دەرچوون و گەران بۆ شاری موصل و شوینە
 خۆشەکان و گەشتەکانی سالانە ی قوتابیان بەردەوامبوو .
 نزار زوو زوو بەمات و نیگەرانییەووە سەردانی باخچەی گشتی
 دەکرد، لەوێ بەبێ دەنگی بیری دەکردهووە .
 ئەحمەدیش لێکدا لێکدا دەکەوتە ناوکێشە ی من و نزار . نزاریش

بەو دەست تێوگردانە پەست
 دەبوو، چونکە من ئەوم
 وەکو چەکیکی بێ دەسەلات
 بەکار دێناو گەرم وگورانە
 برادەراییەتیم دەکرد،
 سەرەنجامیش بەو گەیشت
 قوتابیان بێ پەروا پێم بلێن
 :)) گەلاویژ پیرۆزە پیرۆز،
 توانیوتانە بە ئەدەبەووە تۆو
 ئەحمەد
 پەییوەندی خۆشەویستی
 بپەستن)) .

ئێوارەییەکیان نزار هانکە
 هانک، بەنارپەتییەووە
 کە جواناوی لەشی دادەچۆرکاو
 بەکەس بەرزەفت نەدەبوو،
 بەبێ ئۆقرەییەووە پرسى :))
 پێم بلێ راستە پەییوەندیت
 بەئەحمەدەووە هەیه؟!)) .
 لچم دابوو بەیەکا .
 دەستم نایە ژیر چەناگەو

چاوم داخست وهك بیر له شتیک بکه مه وه، به لیو هه لقرچانیکه وه سه رم
 به رزکرده وه: ((به لی، راسته . . هیچ کاریکت پیی هه بوو؟!)).
 نزارم هینایه جووله . . هه ناسه برکیی، وهك ئاگری ئاو پیداکراوی
 لیهات، شیتانه چنگی له مه چکم گیر کردو پوووه به شه که ی، خوی
 به کیش کردو به تووریه یه وه: ((نه خیر هیچ کارم پیی نییه)).
 وچانیکی وه رسکه رو بیزه ستین بوو . . به په له و لینگدان ئه ویی
 جی هیشت . . رۆژ له ئاو ابوندا بوو، تیشکه لاوازه که ی له سه رسینگی
 گیرسابوو، چه ند په له هه وریکی رهشی چلکنیش به ئاسمانه
 بیگه رده که ی ئه وشاره، به ره وه مه مله که تیکی نادیار تی ده په ری.

هه ژانیکی توند دهه ژام و له ناخه وه مهینه ت و ئازاریکی زۆرم
ده کیشا، چونکه ئه وهی من ده مکرد و ئه وخۆ ده رخستنه ی ده رهه ق
به نزار ده رمده بپری، له پاستیه وه دوور بوو. چه ند پۆژی رابورد،
ئیاره یه کیان نزار منی به بی ده نگی بینی ئه وه دلته نگ،
به نیگه رانییه وه چاوم له پووژیکه وه بۆ پووژیکی تر ده گوازمه وه، به ره و
لام هات، وه کو گول بگه شیته وه ئاوا ره نگ و رووم گه شایه وه. .
له هاوړپیکانم نزیك بوومه وه، رووی خۆم سووران دو بانگی ئه حمه دم کرد.
نزار تووړه بوایه وه ک منالیکی سرک و بزئو ده هاته به رچاو، له وئان و
ساته، سه یری کاتژمیږه که ی ده سستی کرد، چوارو چاره گی
خوینده وه، گه یشته راستمان. . هه لویسته یه کی کرد، به ئحم ئحمی
گه رووی پاک کرده وه، هه ناسه یه کی هه لکیشا، به ده نگیکی نزمه وه بی
سی و دووده سستی پی کرد: ((ئه وکاته تان باش)) که پووی به لادا

وهرچه رخاندم: (گه لاویژخان پوخسه ت هه یه یه ک دوو قسه ت له گه لدا بکه م؟!) .

دهستم به جان تاو دهفته ره کانم توند گرت . . شیوام . . نهمده زانی نه بلیم نا، نه بلیم نا . . کهم ساتیک بی دهنگ بووم . . هاوړپیکانم نه بله ق بوون، سه رجه له ی بیریان ئالوزکا، غه لبه غه لب په یدا بوو . . زهرده خه نه یه کم بو له سه ر لیو دروست کرد، تاوا بزانی که تو سقالیک داخ له دل و دهروونما نییه: ((به لی . . فهرموو)).

نزار زمانی ئاخافت: ((کوا شکانی پاپوره کهم بوايه، واخه ریکه خو شم ده که ومه بن ده ریاوه . . به لام لیره نا)). یارمه تیم له هاوړپیکانم خواست، نه ختی لپیام دوورکه وتمه وه ، هه ردووماسی ره شی سه رچاوانم له رزینو ویک هاتنه وه: ((فهرموو قسه ی چیت پیمه؟!)).

جوړه سه رخوشیه که هه مووگیانی د اگرت، بیرکردنه وه ده ماره کانی له شی سست کرد، به بیزاریه که وه: ((ده لیم وهره به گهرم که وه، ئیشم پیته)).

که نه مه ی پی و تم وه که خه لاتیک ی به نرخم بکا، ده م و چاوم وه که گول گه شایه وه که چی زوریش ترسام، به سه رسامیه که وه پی م وت: (ئاخر نابی پی م بللی بو کویم ده به ی؟! من له گه لت نایه م)).

ویستم بگه پیمه وه که له ته که نه و نریکانه ی ده رگای کولیزه که بووین، توند دهستی گرتم و به پراکیشان بردمی . . زور تی کچووم: (پی ت ده لیم دهستم به رده باخه لکی گوئی له ده نگمان نه بی و نه مانبینی)).

ده مارگیرو سه رگران، گوئی لی پانه گرتم و له روخی جاده سه ره کیه که دا، دهستی له ئوتومبیلک به رزکرده وه . . منی خسته ناوی وقیت وقوز له ته کم دانیش ت. رو ح هاته کونه لووتم، ئوقره م لی هه لگیرا، له ژیره وه که وتمه بلمه بلم: ((کابرا نه وه شی تی؟! چی؟! بو کویم ده به ی؟! من داده به زم، نایه م به ساقه ی سه رتیم کاکی سایه ق،

توخوا رایگره؟!)).

نزار ویستی به سهر هه لچوونی خوئی زالی، به هیوریه کی که مه وه:
(کاکه برۆ، گوئی لی مه گره سو عبهت ده کا، بمانگه یه نه باخچه که ی
ده ره وه ی شار)).

تاگه یشتینه جی و دابه زین، ترسیکی زۆرم لی نیشتبوو. کپرو بی
دهنگ. مه هم لیوه نه ده هات، له وی له سووچییکی باخچه که
وه ستاین، به ته وسه وه که وتمه روانینی ئه وشوینه، ته نیا چه ند
که سیکم به دی کرد، وادیار بوو ئه وی جیگه یه کی خوشبی بو دلداران و
به ده سگیرانبوه کان، چاویکی سهرتا پارگرم پیداکیرا، رهنگ هه لپزپرکا و
پشیم سوار بوو: ((په ح په ح . ئه وه نه خه له فاوی؟! بۆچی منت
هیناوه ته ئیره.؟! ده ی بمبه وه، ده مه وی بگه پریمه وه؟! ئه وه تو
به قهستی وانا که ی؟! بو وازم لی ناینی؟! یه کجار ده لیم به روکم
به رده، به روکم به رده، ئیتر ته واو)).

به م قسانه هینده ی دی په ست و نیگه ران بوو. بی هه ست و
خوست پیی هه لئناو له دووری چه ند مه تریک بو چه ند تاوی به بی
دهنگی دانیشته. جاریکی دیکه لیکدیمان نۆری. چاومان به سهر
چاوی یه کتره وه له نگه ری گرت، به دللیکی پر له ترس و ژانه وه هاوارم
کردی: ((کوره وهره بمبه وه، دل ته قی. نامه وی لیره بم)).

نزار وه که هه ست به جۆره بیزه وه ریه ک بکاو دللی بگوشری، توند
پاست بوو، چاوه پرکینه کانی تیبریم و سه رته به قه ی قسانی شکاند:
(من نه شیتم و نه درۆزیم. نه مروقیکی بی وه فاو بی سیفه تیشم غیره تم
نه بی.. من تووم بو ئیره هیناوه ناتبه مه وه، تیگه یشتی؟! چیشته
له ده ست دی، قسووری مه که، ئه و جا بائه حمه د بی بتباته وه)).

بی ئه وه ی تووزقالتیک له ره وتی خو بکه وم، ده رونیم خرۆشانده.
وه ک یاری به گیانی بکه م، تووره تر به سهریم نه راند: (سهرم
به ده رگای گه لی خۆزگه و بریایاندا کرد. ئیستا حالی بووم تو بۆچی

منت هیئاو ته ئیره؟ ! بهس له بهر ئه وهی ئه حمه د خو شمی ده وی .
ئای که دلگرمی و خو پهرستی . بنۆری بنۆری چه ند چه ز ده کا ته نها
ژیانی خو ی خو شبی . پی م خو شه چا ک بزانی ، ئه حمه د کورپیکی ری ک و
پیکه . به وه فایه و نازانی درۆ بکات))؟

به م قسانه هه راسان بوو ، ماوه یه ک خه ریکما ، وه کو خه فه تیکی
تازهم خستبیته هه ناوییه وه ، گه لی بیره وه ری تالم به بیره یئاوه ،
به داخ و زووخاویکی تاله وه هاته پیش و هه ردووده ستی گرتم : ((
نه خیر من درۆزن نیم ، تو له من درۆزنتری . من ده زانم حیساب
له کوئی یه و کیتاب له کوئی یه؟! تو ئه حمه دت خو ش ناوی ، ته نها له رقی
من قسه ی له گه ل ده که ی ، به ده میه وه پیده که نی . تو له من بترازی
ناتوانی که سی ترت خو شبووی و ناتوانی ئه و راستیه بشارییه وه)) .

پر چاوم ئاوبوو ، به په شوکاوییه وه : ((وانییه . من ئیستا چ توم
خو ش ناوی . وه لا هه ر ئه وتومه ته ما بوو بیخه یته پالم)) .

نزار ملچه ملچیکی کردو تییه لچۆوه : ((باوه رناکه م . تو ناتوانی
هه ر قسه ش بکه ی ، گه رمنت خو ش نه وی . فه رموو ئه ی بۆچی
کاتی له کۆلیژ دیار نه بم ، به چاوت به دوام ده گه ری ، که منیش ده بیینی
خۆت له خه تی گیزی ده ده ی . دلنیام به دل منت خو ش ده وی)) .

به مه تاسه ر ئیسکانم کاری کرد ، دلم کوته کوتی بوو ، گلینه
ره شه کانم ئه مسه رو ، ئه وسه ر پیکردن ، چونکه هه موو قسه کانی راست
بوو ، له ده روونه وه ئازاریان دام . ده ستم له ده ستی ده رکردو به ده م
گریانه وه لی دورکه وتمه وه : ((وازم لی بینه . توخوا به سه ، له مه
زیاتر چیتر ئازارم مه ده)) .

ئه و لافاوه ی زۆر ده میکه به زۆرداری له ناخمدا په نگی
خواردبووه ، به زۆر نه مده هیشت شه پۆل بدو برشی ، له م ساته دا پانتایی
چاوه کانمی داپۆشی ، فرمیسک له دوای فرمیسک ریگه ی ده بری ، ده نگی
گریانم ده رچوو .

نزار ههستیکی راگرت، هه ناسه یه کی قوولی هه لمژی. . زانی نازاری پیگه یاندوم، سه ری دونیای لی ویک هاته وه، به چاویکی پریئیش و نازار سهیری کردم، به دهنگیکی گرو پر له خرمه وه که وته هاوارو فیغان: ((زور سوپاسی ئه ودله به زه بیهت ده که م. . بزانه گه لاویژ قسه کانم راسته بویه بهرگه ی ناگری. . به راستی من و تو یه کمان خوش دهوی، به لام تو ریگه به وخوشه ویستیه ناده ی؟! هه قی تویه، من یه که م رۆژ درۆم کردو هه له م کرد به لام ئیستا پیی لی ده نیم و به لئنت ده ده می درۆ نه که م و هه له ی وا دووباره نه که مه وه، داوات لی ده که م ته نها یه کجاری دی خوشمت بوئ. تو به س ئه مجاره به دلی من رازیبه، هه رگیز هیچت لی ناشارمه وه وهه رگیز هه له ی وا دووباره ناکه مه وه)).

ویستی دهستم بگری و که می هیورم بکاته وه، لیی دورکه وتمه وه . کت و پر ورشه ی بایه کی سارد رایچله کاندم، پشوویه که بی دهنگ بووم، به سه ریم شیراند: ((داوات لی ده که م، نزیکم مه که وه)). له سه رگریه و زاری خو به رده وامبووم. . به گوییست بوونی قسه کانی ئه و، گلپه ی گریانم زیاد ده بوو.

خه م و په ژاره هینده ی تر دلی نزاری داگرت، به هیمنی هاته ته نیشم و دانیشت دهستی هیناو به توندی دهستی گوشیم و به قورگی پر له هه نسکه وه وشه ی ناسک و خوشی پر له سوژی به گویم چرپاند: ((ده ی گیانه که م، توخوا قسه یه ک بکه . . به س بگری، من تۆم بو ئیره نه هیناوه ئازارت بدهم. . ده مه وی تیبمگه ی، بزانی منیش مروقم، خوشتم ده وی و ئیدی بهرگه ی ئه وه ناگرم هه ر له دوره وه ته ماشاتکه م. . ده مه وی قسه م بو بکه ی بۆچی به من رازی نی؟! بو خوشه ویستی دلم قه بول ناکه ی؟! توخوا قسه ی ناشیرینم پی بلی. . لیمده . . چیت له دلدایه وهه رچی که فو کولی ناوه وت هه یه هه موویم پیدارپژه، به س مه گری)).

ئەشق و ئەقىن لە نىوانمان كەوتە بالە فركى . . رووم بە لادا سووراند،
بەرگەى قسەكانىم نەگرت، خۆم نايە ئامىزى گەرمى و گريانه كەم
هيندهى دى بە گورتر كرد .

نزار بە هينمى زمانى گەراند: ((بەسە گيانە كەم . . بمبوورە زۆرم
ئازاردای)) .

وورده وورده گريانه كەم هيوور بۆوه، بە چمكى كراسە سپيه كەم،
فرميسكە بخوورە كەم سەرى و بە دەم هەنسكدانه وه پازى دلەم بۆى
پيشت: ((نزار گيان خۆشم دەوئى . . ناتوانم بى تۆ هەلكەم ، لەو
رۆژە وهى ليك دابراوين، من هەربە ئازاره وه دەژيم . گيانە دەزانى من
زۆر دەترسيم؟!)) .

بەتاسە وه وتى: ((لە چى دەترسى؟!))

بە دەم زەر دەخەنە يەكى گەشە وه وتم: ((ئاسۆى دوا رۆژ
لە بەرچاومان پوونە، بە لام هيشتا لە تۆ دەترسم رۆژيبى وازم لى بىنى
يان وهك يەكە مجار شتى بيبە هۆو بە ناچارى واز لە يەك بىنين)) .

نزا ردهستى بە سەرسەرم داهينا و بە قوولئى تە ماشاى كردم: ((
دلنيا بە مەگەر گل ، وه ئەگينا هيج كەسيك ناتوانئ جارئكى دى
نىوانمان تيكداو ليكمانكاتە وه . . تۆش گەر پازى بى من ئەم پيننج
شەممە دەچمە وه مال ، بە باوك و دايكم دەلييم بۆ وه رگرتنى دەستى تۆ،
بۆ خوازيبينيت بينە مالتان)) .

لە خۆشيا بزەم لە ليو نە دە بۆوه . ئەوئيش بە سۆزو كە يفسازيه وه بۆى
دەپوانيم و هەر خۆى نەگرت، ماچئكى كت و پەرى گەرم و تەپرى
سەركولمەى كردم . قيجئى خۆم لئى لادا و بەتاسە وه: ((گيانە
دەنگە، بابروئينه وه؟!)) .

نزار تووكى سەرى يەكپارچە بوو بووه ئاو . شەرم دايگرت،
بە ئەدەبە وه: ((بمبوورە)) . بە چرپە پە يەكە وه وتم: ((پيم خۆش نيبە
هەلە بكەين)) .

نزار بزه یه کی هاتی: ((هه له ی
 چی؟! هه له؟! من واده زانم تازه
 له دایک بوومه، ئەم کاته خوشتین
 کاته کانی ژیانمه، گهر شیتیم،
 دهست بوه شینم، یا هه ره هه له یه ک
 بکه م، لیمی بگری یانه گری، ناهه قم
 نییه خوشتم دهوی خوۆوۆوۆش)).

که وتم: ((به خوی من له تو
 خراپترم. له تو خراپتر ئاگرم
 له ده روون به ربووه، گهر بلیم له تو
 شیت تر بوومه، راست ده که م،
 به لام دره نگه باتاسه ی قسه کانی
 ئەوچه ند ساله مان له دانیشتنیکی
 دیکه بشکینین)).

زولال و عاشقانه وتی: ((ئا .
 باشه گیانه ، به لام هیشتا زووه ،
 توخوا دانیشه بابو چه ندساتی
 به خووشی پیکه وه دانیشین، زور
 ده میکه تامه زرووی ئەوساتانم
 له گه ل تودا)).

دهستمان نایه دهستی یه کدی،
 له سه ر یه ک له کورسیه کانی ئەوی
 دانیشتین و تا ئیواره یه کی دره نگ
 ، یه که یه که لاپه ره کانی ئەوچه ند
 ساله مان هه لده داوه که دوور له یه ک،

به خه م و خه فته شه ومان ده کرده وه پوژمان به پری ده کرد.

پەيقىك بۆ ئەم كىتپە

بېگومان من وەك خوينەرئىكى ئەم كىتپە لەگەل خويندەنەو و گويىست
وونى بەسەرھاتى حىكايەتى ئەم كچەى زانكۆ، زام و بىرىن و يادە تال و
باخۆشەكانى كەسانى زانكۆم ھاتەو ياد، كاتى عەشقە فاشىل و ترسناك و
گوماناويەى ھاوشىوہى ئەم كچە رەنگدانەوہى زۆربەى زۆرى قوتابيانى زانكۆيە
كەدەيانويست لەژىر سىبەرى عەشق و خۆشەويستى ژيانىكى نوئى دروست
كەن و بەحەزو خۆزگەوہ چاوەروانى داھاتووى تەمەنيان دەكرد، كەچى
رەشەباى فىراق و خەم و خەفەت و بى ئەمەكى خەونە سىپەكانيانى رەش
كرد !!! كاتى ئەوانىش كە ئەم كىتپەيان خويندەوہ خويان لەتابلوى بەسەر
ھاتەكان دۆزيوہتەوہ.

ئارى ئاغۆك